

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
BROJ: 09 0 U 032049 18 U
Sarajevo, 29.05.2019. godine

Kantonalni sud u Sarajevu u vijeću sastavljenom od Slavice Džaferović, kao predsjednika vijeća i sudija Danijele Mikić i Aide Salčinović-Kuljanin, kao članova vijeća, u upravnom sporu tužiteljice H. E. iz S., ..., zastupana po punomoćniku S. M., advokatu iz S., protiv tuženog Ministarstvo prostornog uređenja, građenja i zaštite okoliša Kantona Sarajevo, radi poništenja rješenja broj: .... od 17.07.2018. godine, u predmetu vraćanja stana u posjed, nakon održane rasprave dana 29.05.2019. godine, donio je:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog bliže označenim u uvodu, odbijena je žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja Uprave za stambena pitanja Kantona Sarajevo, broj: ... od 05.06.2018. godine kojim je tačkama: I potvrđeno je da je B. Z, bila član porodičnog domaćinstva nosioca stanarskog prava S. N. na stanu u ulici ... ; II utvrđeno je da B. Z., članu porodičnog domaćinstva nosioca stanarskog prava S. N. pripada pravo na vraćanje u posjed stana u ulici ... ; III utvrđeno je da H. E. koristi predmetni stan po osnovu rješenja Općine Centar Sarajevo, broj: ... od 04.12.1995. godine i zaljučenog ugovora o korištenju stana broj: ... od 14.12.1995. godine; IV utvrđen je prestanak prava privremenog korištenja predmetnog stana H. E.; V predmetni korisnik stana dužan je napustiti stan u roku od 15 dana od dana dostavljanja rješenja i VI privremeni korisnik stana nema pravo na alternativni smještaj po standardima utvrđenim Zakonom o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima.

Tužbom od 17.09.2018. godine, tužitelj je pokrenuo upravni spor osporavajući rješenje tuženog od 17.07.2018. godine i prvostepeno rješenje od 05.06.2018. godine, navodeći da je tužiteljica u proteklih 20 godina u statusu privremenog korisnika predmetnog stana i da se vodilo više upravnih i sudskih postupaka, kako kod navedenih upravnih organa, tako i kod Kantonalnog suda u Sarajevu i Vrhovnog suda F BiH i to u 7 ponovljenih postupaka, kao i da je Ustavni sud BiH odlukom broj: ... od 19.06.2018. godine usvojio prvu ranije podnesenu apelaciju H. E., iz razloga što u razumnom roku nije okončan upravni postupak vraćanja stana u posjed i naložio isplatu nematerijalne štete tužiteljici zbog nedonošenja odluke u razumnom roku, uz pojašnjenje da je Ustavni sud BiH istom odlukom u stavu 3. odbacio kao nedopuštenu apelaciju H. E. podnesenu protiv posljednje donesene presude Vrhovnog suda F BiH broj: ... od 02.02.2018. godine, zauzimajući stav da je ista preuranjena, koje obrazloženje iste Odluke dalje citira, te ističe da se vodi apelacija pred Ustavnim sudom BiH broj: ... (u toku trajanja ovog postupka sud je utvrdio da je odlukom o dopustivosti broj ... od 11.10.2018. godine odbačena je kao nedopuštena apelacija E. H. podnesena protiv rješenja Ministarstva prostornog uređenja, građenja i zaštite okoliša broj: ... od 17.jula 2018. godine i rješenja Uprave za stambena pitanja Kantona Sarajevo, broj: ... od 05.juna 2018. godine, zato što je preuranjena). Ističe da je pobijanim rješenjem tuženog od 17.07.2018. godine na apsolutno nezakonit i neustavan način, suprotno odredbama člana 242. stav 2. ZUP-a u vezi sa članom 240. stav 1. istog Zakona, bez pravilnog i zakonitog ispitivanja i ocjene osnovanosti žalbenih navoda tužiteljice, odbijena kao neosnovana njena žalba izjavljena na nezakonito i neustavno rješenje prvostepenog organa od 05.06.2018. godine, na osnovu kojeg je donesen zaključak od 06.09.2018. godine o dozvoli prinudnog izvršenja deložacijom tužiteljice iz predmetnog stana, a tužbu protiv osporenog rješenja od 17.07.2018. godine podnosi iz svih razloga predviđenih članom 12. Zakona o upravnim sporovima, kao i zbog povrede odredaba člana 6. stav 1. člana 8. i člana 14. Evropske konvencije za zaštitu temeljnih ljudskih prava i sloboda, člana 1. Protokola br.1., člana 1. Protokola br. 12. uz Evropsku konvenciju, povrede člana 7. i 17. Opće deklaracije o ljudskim pravima, povrede člana 2.3. i 26. Pakta o građanskim i političkim pravima, Odjeljak II o ljudskim pravima Ustava Federacije BiH i to članova 1., 2. stav 1. tačka c), d), e) i k) i člana 3. i 4., povrede odredaba Anexa VII Dejtonskog sporazuma za mir u BiH, te povrede člana I/2, člana II stav 2. i 3. tačke e) i k), člana II/4, II/5 i

II/6 Ustava Bosne i Hercegovine, koju dalje citira i predlaže da sud presudi ograničenom jurisdikcijom, te da na temelju odredbi člana 28. Zakona o upravnim sporovima zakaže i održi javnu raspravu na koju će pozvati tužiteljicu H. E. i njenog punomoćnika kao i zakonskog zastupnika tuženog Ministarstva, a sve cilju pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i da nakon održane rasprave u skladu sa članom 33. i članom 34. ZUS-a i citiranih odredaba Evropske konvencije, međunarodnih dokumenata, Ustava F BiH i Ustava BiH i zauzetih obavezujući pravnih stanovišta iz odluka Ustavnog suda BiH i presuda Evropskog suda za ljudska prava, kao i zauzetih stanovišta sudske prakse iz upravnih sporova, a posebno zauzetih pravnih stanovišta iz posljednje 2 donesene presude i rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu, vezane za ovaj isti pravni slučaj, ponovo poništi osporeni akt, rješenje tuženog kao i prvostepeno rješenje, te da poništi najnoviji doneseni pobijani akt zaključak provostepenog organa od 06.09.2018. godine kojim je naloženo prinudno iseljenje i deložacija tužiteljice iz predmetnog stana i predmet vrati prvostepenom organu na ponovni postupak uz upute. Ističe da je tužiteljica teško bolesna i stara osoba od 79 godina u statusu privremenog korisnika, protiv koje su se vodili 20 godina upravni i sudski postupci u 7 ponovljenih postupaka, bez obezbjedjenja alternativnog smještaja, a osporeno nezakonito i neustavno prvostepeno rješenje od 05.06.2018. godine je doneseno u skraćenom postupku, rješavajući po zahtjevu B. Z. u predmetu vraćanja u posjed stana u ul. ... , te nezakonito i neustavno potvrđeno da je B. Z. bila član porodičnog domaćinstva nsp. S. N. na predmetnom stanu, te tužiteljica dalje navodi dispozitiv prvostepenog rješenja. Ističe da je isto doneseno bez održavanja javne rasprave i provođenja ispitnog postupka i bez pravilne i zakonite ocjene dokaza i pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja uz arbitrerno, proizvoljno i pogrešno utvrđenje odlučne činjenice i proizvoljnu i pogrešnu primjenu materijalnog zakona člana 140. i 141. ZUP-a i to u upravnom postupku koji je ukupno trajao 19 godina pa su povrijeđena ustavna, zakonska i temeljna ljudska prava tužiteljice H. E., kao privremenog korisnika predmetnog stana sa statusom raseljenog lica koji je njoj i njenom suprugu H. F. dodijeljen prije 25 godina na privremeno a potom i trajno korištenje što je utvrđeno odlukom Ustavnog suda BiH, broj ... od 19.06.2018. godine, koju odluku dalje citira. Nadalje navodi da iz obrazloženja prvostepenog rješenja se vidi da je prvostepeni organ donio pobijano nezakonito rješenje na štetu tužiteljice, a u korist podnosioca zahtjeva B. Z., bez vođenja ponovnog ispitnog postupka i zakazivanja javne rasprave, pri čemu je samo djelomično prepisana hronologija dosadašnjeg postupka i taksativno navedeni materijalni i subjektivni dokazi pogrešnom primjenom procesnog zakona člana 4., 5., 6., 7., 8. i 9., 140. i 141. ZUP-a, kao i pogrešnom primjenom člana 6. Zakona o stambenim odnosima u vezi sa članom 2. stav 2, te člana 12. stav 2. Zakona o prestanku važenja Zakona o napuštenim stanovima i odredaba Zakona o provođenju odluke Komisije CRPC, Aneksa VII Okvirnog psorazuma za mir u BiH, a rješenje temeljila na formalnom pozivanju da prvostepeni organ postupa po uputama posljednje donesene apsolutno nezakonite i neustavne presude Vrhovnog suda F BiH broj: ... od 02.02.2018. godine, koja je donesena isključivo na štetu tužiteljice, a u korist B. Z. i u suprotnosti sa stanovištem istog Vrhovnog suda F BiH u ranije donesenoj presudi broj UŽ-121/01 od 14.06.2001. godine, koja je objavljena u Biltenu sudske prakse Vrhovnog suda F BiH, broj 2. izdanje za juli i decembar 2001. godine, koju dalje citira. te posebno ukazuje na činjenicu da su se na ovako zauzetom pravnom stanovištu Vrhovnog suda F BiH iz citirane presude temeljena tri ranije donesena rješenja prvostepenog organa i kojima je odbijen zahtjev B. Z. za povrat predmetnog stana, a da je zauzeto stanovište iz prednje navedene presude Vrhovnog suda F BiH od 14.04.2017. godine u suprotnosti sa ostalim zauzetim stanovištima istog suda, koji se nalaze u spisu tuženog, te posebno napominje da je prvostepeno rješenje utemeljeno na krajnje pristrasnom, arbitrnem, proizvoljnom i pogrešnom tumačenju i primjeni procesnih i materijalnih zakona i izvođenju činjeničnih i pravnih zaključaka u korist tužiteljice B. Z., a na štetu tužiteljice H. E. i vlasnika predmetnog stana Općine Centar Sarajevo, koja je učestvovala u upravnom postupku, odnosno doneseno u suprotnosti sa ranije zauzetim pravnim stanovištem iz presude Vrhovnog suda F BiH, broj: UŽ-121/01 od 14.06.2001. godine koju dalje citira, a iz razloga što je u više navrata u dosadašnjim vođenim upravnim postupcima utvrđena odlučna pravno relevantna činjenica da tužiteljica – podnositeljica zahtjeva B. Z. nije faktički i stvarno živjela sa svojom sada umrlom bakom S. N., nosiocem stanarskog prava na predmetnom stanu, te iz tih razloga B. Z. nije imala status člana porodičnog domaćinstva svoje bake, pa samim time ni pravni osnov za povrat predmetnog stana nakon smrti njene bake, na osnovu podnesenog zahtjeva i Odluke CRPC Komisije, broj: ... od 20.01.2002. godine, u kojoj je navedeno da je nosilac stanarskog prava predmetnog stana S. N., a činjenica je utvrđena u do sada donesenih 5 prvostepenih rješenja, kojima su odbijeni kao neosnovani njeni zahtjevi za povrat predmetnog stana, odnosno u proteklih 18 godina, dok tužiteljica H. E. osnovanost podnesene tužbe temelji na zauzetim stanovištima iz navedenih odluka Ustavnog suda broj: AP-311/04 od 22.04.2005. godine, koju dalje citira, kao i na zauzeto stanovište iz Odluke Ustavnog suda BiH, broj: AP-2091/17 od 06.jula 2017. godine. Nadalje tužiteljica ističe da su u konkretnom slučaju na štetu tužiteljice kao stranke u upravnom postupku grubo povrijeđene odredbe upravnog postupka i nisu uopće na pravilan, zakonit i valjan način cijenili osnovanost žalbenih navoda tužiteljice uloženu na pobijano rješenje prvostepenog organa od 05.06.2018. godine kako je to propisano odredbama člana 242. stav 2. ZUP-a u vezi

sa članom 240. stav 1. ZUP-a, a što potvrđuje sama sadržina obrazloženja drugostepenog rješenja tuženog koji u skraćenom obliku interpretira sadržinu žalbenih navoda tužiteljice, koje nije na pravilan i zakonit način cijenio, već je iznio samo paušalnu i neargumentovanu tvrdnju da je navodno, u konkretnom slučaju prvostepeni organ donio pravilnu i zakonitu odluku za koju je dao odgovarajuće razloge, što je suprotno članu 242. stav 2. a u vezi sa članom 240. stav 1. ZUP-a, što je nezakonito i suprotno odredbi 242. stav 2. ZUP-a, a uz to i neustavno jer je na štetu tužiteljice povrijeđen član 13. Evropske konvencije, a prema odredbama ZUP-a, ZUS-a, pravnoj teoriji i sudskoj praksi, takvo doneseno pobijano rješenje zbog toga što se ne može na pravilan i zakonit način cijeliti i ispitati je samim tim nezakonito i neustavno i pravno neodrživo, odnosno u konkretnom slučaju tuženi nije na pravilan i zakonit način cijenio argumentovane činjenice i pravne navode iz uložene žalbe na rješenje prvostepenog organa, pa je na štetu tužiteljice kao stranke u upravnom postupku grubo povrijeđena zakonska prava iz člana 4, 5, 7, 8, 9, 15, 140, 141. ZUP-a, zbog toga što nije uopšte bilo zakazano ročište za javnu raspravu niti je vođen upravni postupak, što je učinio nespornim prvostepeni i tuženi, te su pri tome službena lica prvostepenog organa ispoljili krajnju pristrasnost u korist suprotne strane. Nadalje tužiteljica navodi povredu prava na dom koji predstavlja predmetni stan kao izbjeglog i raseljenog lica iz Anexa VII Daytonskog-Općeg okvirnog sporazuma za mir u BiH, a u skladu sa članom 242. stav 2. u vezi sa članom 240. stav 1. ZUP-a da je na štetu tužiteljice prilikom donošenja pobijanog rješenja prvostepenog organa pogrešno primijenjen odredbe člana 2, 7a, 11, 11a i član 2. stav 4. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima, obzirom da u predmetnom stanu živi neprekidno 25 godina sa porodicom, a isti stan joj je dodijeljen rješenjem Gradskog sekretarijata Garda Sarajevo kada je isti dobila na privremeno korištenje u toku 1993. godine, a nakon završetka rata predmetni stan je rješenjem Općine Centar Sarajevo dodijeljen njenom suprugu H. F. i njoj kao supruzi, zajedno sa njihovom dvoje djece na trajno korištenje, a suprug je zaključio ugovor o korištenju stana dana 14.12.1995. godine, te u žalbi argumentovano ukazala da u spisima tuženog postoje brojni materijalni dokazi koju potvrđuju da je u konkretnom slučaju H. E. sa statusom izbjeglog i raseljenog lica poslije završetka rata u BiH 1995. godine i sada nakon proteka 23 godine usljed objektivnih razloga i više sile nije u mogućnosti da se vrati u prijeratni dom, porodičnu kuću u S. u ul. .... koja je bila u vlasništvu njenih sada umrlih roditelja, oca B. M. i njene majke sa kojima je živjela sa suprugom H. F. i njihovo dvoje djece sinom i kćerkom na spratu porodične kuće, kojeg je koristila do 1992. godine, a koja porodična kuća je bila devastirana i neuslovna za stanovanje, a nakon smrti oca proveden je ostavinski postupak kod Općinskog suda u Sarajevu iza 6 nasljednika, 4 brata i 2 sestre, po kojem je H. E. kao testamentarnom nasljedniku, sačinjenom Sudskom testamentu njenog oca br. ... od 25.12.1989. godine ovjerenog kod Općinskog suda I Sarajevo, bila pripala samo 1/6 suvlasničkog dijela predmetne kuće, što faktički u naravi čini svega 1/2 podrumskog prostora površine 28,87 m², pa iz navedenih razloga, obzrom da se tužiteljica kao izbjeglo i raseljeno lice ne može vratiti u prijeratno mjesto prebivališta u porodičnoj kući, a osporava se da nastavi živjeti u predmetnom stanu u kojem neprekidno živi 25 godina, odnosno da joj se izvrši nadovjera ugovora o korištenju predmetnog stana, kako bi imala obezbijeden adekvatan smještaj kao penzioner u poznim godinama života, donošenjem nezakonitih i neustavnih pobijanih rješenja prvostepenog i drugostepenog organa uprave, povrijeđena su njena ustavna prava i to pravo na dom koje joj je zagarantovano članom 8. Evropske konvencije i ustavna prava kao raseljenog i izbjeglog lica zagarantovana odredbama Anexa VII Dejtonskog sporazma, kao i citiranim odredbama Ustava BiH i Ustava F BiH, te je posebno neshvatljivo da je tuženi grubo ignorisao žalbene navode tužiteljice i u toku vođenja postupka grubo povrijedio na njenu štetu načelo saslušanja stranke iz člana 8. ZUP-a, a ovo iz razloga što je u toku posljednjeg ponovno vođenog postupka tužiteljica kao stranka uopšte nije bila saslušana, jer rasprava nije uopšte zakazana i održana, što predstavlja grubu nezakonitost i neustavnost, što predstavlja samo po sebi osnov da je prvostepeno rješenje doneseno u ponovnom postupku pravno nezakonito, neosnovano i neodrživo, te predstavlja povredu prava na pravično vođenje upravnog postupka iz člana 6. Evropske konvencije i člana II/3 tačka e) Ustava BiH, a prema zauzetim stanovištima sudske prakse redovnih sudova u upravnim sporovima, odluka Ustavnog suda i presuda Evropskog suda za ljudska prava, pa tužiteljica ponovo ističe da je također i drugostepeni organ grubo ignorisao i činjenicu koju je tužiteljica navela u žalbi da je prvostepeni organ grubo povrijedio njena prava iz člana 141. ZUP-a, jer joj nije data mogućnost da se izjasni na sve činjenice i okolnosti kao i materijalne dokaze koje je cijenio službeno lice prvostepenog organa, što se odnosi na tajno provođenje dokaza i pristrasne ocjene dokaza kontrole korištenja stana u S. u ul. ... , a da je takvo prvostepeno rješenje samo po sebi nezakonito i pravno neodrživo, jer prema zakonu stanovištu sudske prakse, predstavlja grubu povredu prava na pravično vođenje upravnog postupka, sa krajnjim ciljem da se ista prikaže kao navodni dvostruki korisnik predmetnog stana, te da joj po tom osnovu ne treba obezbijediti alternativni smještaj, što je neosnovano, obzirom na opće poznatu činjenicu da je prema odluci Visokog predstavnika međunarodne zajednice u BiH iz 2000. godine nije dozvoljena dodjela stanova u državnom vlasništvu na trajno korištenje niti se mogu zaključivati ugovori o korištenju stanova. Smatra da je proizvoljan i pogrešan zaključak tuženog da je navodno, na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja koje je izloženo u pobijanom prvostepenom rješenju da je taj navodno izveo

pravilan zaključak da tužiteljica H. E. nema pravo na obnovu ugovora o korištenju stana, kao ni pravo na alternativni smještaj obzirom da je proglašena testamentarnom nasljednicom na jednosobnom stanu, tj. nekretnini upisanoj u zk.ul.br. ... k.o ..., a koja nekretnina je stambena porodična zgrada u ul. ... , da navodno nema dokaza o ustupanju tj. poklanjanju svog nasljedničkog dijela braći, kao što ista tvrdi, za stambeni objekat-kuću na istoj adresi u S. , koja kuća je bila njen dom na dan 30.04.1991. godine, što je sve također nekritički prihvatio i tuženi, su neosnovane, jer ih negiraju jedino vjerodostojni i tačni podaci iz javnih isprava o nekretninama i priloženi ZK izvadci Općinskog suda u Sarajevu, u smislu člana 9. Zakona o zemljišnim knjigama, iz kojih se može zaključiti da tužiteljica nema niti vlasništvo, niti suvlasništvo na nekretninama, niti je suvlasnik porodične stambene zgrade na navedenoj adresi, kako to pogrešno zaključuje prvostepeni organ i tuženi, kao i pored toga, izdata uvjerenja Stambenog fonda potvrđuju da ista nije evidentirana ni kao korisnik nikakvog drugog stana na području Kantona Sarajevo, a obzirom na činjenicu da su njena djeca H. E. i E. ranije kupljeni stan od 38m² u ul. ... koji je neuslovan za stanovanje dvije porodice od 5 članova sa krajnjim ciljem da se isti pretvori u poslovni prostor, kako bi mogli obavljati poslovnu djelatnost i time obezbijediti egzistenciju za život, pa je pogrešan zaključak upravnih organa da tužiteljicu i po ovom osnovu karakteriše navodno, kao višestruki korisnik, te da su navodno, tužiteljicin sin i kćerka evidentirani na dan 30.04.1991. godine kao suvlasnici nekretnine – stana u evidenciji ZK ured Općinskog suda u Sarajevu, tj. na istom mjestu gdje su živjeli 1991. godine, pa da se iz ovog tužiteljica smatra višestrukim korisnikom, što predstavlja apsurdan i nelogičan, pravno neprihvatljiv zaključak i tvrdnju upravnih organa, usmjereni isključivo na osporavanje njenog prava na nadovjeru ugovora o korištenju predmetnog stana. Nadalje tužiteljica ponovo ističe član 8. ZUP-a jer joj nije data mogućnost da se sasluša na održanoj usmenoj raspravi 02.10.2017. godine, prvostepeni organ nije omogućio tužiteljici kao stranki da je sasluša u prisustvu njenog punomoćnika i da se izjasni na sve činjenice i materijalne dokaze koje su službena lica naknadno pribavila, a što se odnosi u konkretnom slučaju na tajno provođenje dokaza kontrole od strane službenog lica Uprave za korištenje stana u ul. ... od 02.11.2017. godine kojom je utvrđeno da u predmetnom stanu nije niko zatečen, da je prema izjavi komšija H. E. adaptirala taj stan, da joj je Općina Centar Sarajevo dodijelila ovaj stan kao alternativni smještaj do okončanja sudskog spora, odnosno ukoliko izgubi stan u ul. ... u kojem stanuje, te da ne koristi više stan u ul. ... , a što se odnosi također i na tajno provođenje dokaza kontrole od strane službenog lica Uprave za korištenje stana u Sarajevu u ul. ... od 02.11.2017. godine, kojom je utvrđeno da nije niko zatečen, a prema izjavi komšinice R. D. stan sada koristi M. T., koji je kupio stan od supruge umrlog B. O., da je H. E. (kćerka stranke H. E.) u toku rata izbjegla iz porodične kuće u S. u ul. ... i jedno vrijeme oko godinu dana stanovala kod daidže, a da je ista odselila 1993. godine negdje u stan koji su dobili njeni roditelji (H. F. i E., kojima dodjeljen stan u S. u ul. ...), a na koje naknadno i nezakonito pribavljene dokaze van usmenog ročišta se tužiteljica kao stranka i njen punomoćnik nisu mogli izjasniti ni očitovati jer im nisu dostavljeni, a da su za iste dokaze saznali tek iz sadržine obrazloženja pobijanog rješenja, a kako je to propisano odredbom člana 141. ZUP-a, a i obzrom da tužiteljica posebno ukazuje na ponašanje upravnih organa koji su grubo povrijedili odredbu člana 8. ZUP-a i kada su ignorisali činjenicu da je tužiteljica i njen punomoćnik u dva navrata pismenim putem tražili da se provede dokaz saslušanjem tužiteljice kao stranke u postupku, koje nije nikada provedeno, zatim ističe da je na štetu tužiteljice grubo povrijeđena i odredba člana 9. ZUP načelo ocjene dokaza, te da u konkretnom slučaju prvostepeni organ nije savjesno i brižljivo cijenio svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, kao i dokaze i rezultate cjelokupnog postupka a da se iz obrazloženja pobijanog rješenja na strani 2., 3. i 4. vidi da su dokazi samo formalno pobrojani, bez davanja suštinske ocjene istih, bez navođenja kojim dokazima je poklonjena vjera a kojim nije i zašto, što je imalo za posljedicu pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i neutvrđivanje materijalne istine i stvarnog stanja stvari o odlučnim pravno relevantnim činjenicama u smislu člana 7. ZUP-a, a što je za dalje imalo za posljedicu pogrešnu primjenu materijalnog prava, u konkretnom slučaju oderdaba člana 2. stav 4., člana 7a, stav 1. tačka 2. a) i b), člana 11. stav 4. tačka 1 do 6, člana 11a stav 1. tačka 1,2,8,9,10,11, člana 18c stav 3. Zakona o prestanku primjene važenja Zakona o napuštenim stanovima F BiH. Nadalje tužitelj u tužbi navodi presude Kantonalnog suda u Sarajevu, Kantonalnog suda u Tuzli, presudu Vrhovnog suda Federacije BiH broj: U-2901/03 od 10.10.2008. godine, nadalje ističe da je prvostepeni organ povrijedio i odredbe člana 4. ZUP-a, načelo zakonitosti, zatim član 15. ZUP-a načelo pomoći neukoj stranci, jer su službena lica prvostepenog organa u toku upravnog postupka vršila kontrolu stanovanja nanavedenim adresama i na zapisnik uzimali iskaz od tužiteljice kao pravno neuke stranke i tendenciozno na štetu tužiteljice formulisali sadržinu zapsinika uz insistiranje da takav zapisnik potpiše tužiteljica i to bez prisustva njenog punomoćnika, pa kako su takvim postupanjem grubo prekršena zakonska ustavna i temeljna ljudska prava tužiteljice, postoji osnov sumnje da takvim postupanjem ima elemenata i krivičnog djela zlouprebe službene ovlasti iz člana 383. KZ F BiH i krivičnog djela nesavjesnog rada u službi iz člana 387. istog Zakona. Nadalje navodi da je proizvoljan i pogrešan navedeni zaključak prvostepenog organa da je tužiteljica proglašena testamentarnom nasljednicom jednosobnog stana u porodičnoj kući u S. u ul. ..., obzirom da je u konkretnom slučaju tačno da je tužiteljica proglašena

testamentarnom nasljednicom iza umrlog oca B. M., sa suvlasničkim dijelom 1/6 ali ne na stanu u porodičnoj kući, već je tužiteljici pripadla samo 1/2 podrumskog prostora ukupne površine 28,87 m² zajedno sa sestrom B. B., a koji podrumski prostor je neuslovan za stanovanje i ne može se smatrati stambenom jedinicom, te da je prvobitno taj podrumski prostor korišten kao ostava za ogrijev-drva u kojem je bila smještena i kotlovnica, a sada je isti u funkciji poslovnog prostora a što potvrđuje naknadno pribavljeni materijalni dokaz i to nalaz i mišljenje sudskog vještaka arhitektonske struke B. Č. Lj. od 07.12.2017. godine, kojim je vještak konstatovao da je ul. ... izgrađen stambeni objekat površine 66,42 m² a koji objekat je naknado dograđen i dogradnja je predmet legalizacije dogradnje u spratu, koja je u vlasništvu B. E. sina M. sa dijelom 3/6, kao i B. E., sina M. i B. E. sin E. upisan ZK izvadak broj ... što predstavlja nesporn dokaz da tužiteljica nije upisana kao suvlasnik na predmetnoj nekretnini porodičnoj kući niti fatički koristi bilo koji dio predmetne porodične kuće, a pogotovo ne koristi jednosoban stan u toj kući, kako to pogrešno zaključuje prvostepeni organ, da je tužiteljica navodno zadržala svoj testamentarni dio suvlasništva na predmetnoj porodičnoj kući, a što nesporno potvrđuju javne isprave Uvjerenje ZK Ureda Općinskog suda u Sarajevu od 07.12.2017. godine kojom se potvrđuje da se H. E. ne vodi kao korisnik stana ni na jednom od stanova koji su evidentirani kod tog stambenog fonda a koji su dokazi ranije dostavljeni u ovom upravnom spisu, a dostavljeni i uz žalbu. Nadalje ističe hronologiju vođenja upravnih i sudskih postupaka u proteklih 18 godina koji su navedeni u obrazloženju odluke Ustavnog suda BiH broj: ... u tačkama od 1 do 28., koje dalje citira, zatim navodi relevantne odredbe kojim se štite ustavna i temeljna ljudska prava, te dalje navodi odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine i Evropskog suda za ljudska prava i to Odluku Ustavnog suda BiH, broj: U-47/01 od 24.10.2003. godine, „da učesnici u postupku imaju pravo da predlože dokaze i činjenice o kojima ovisi pravično okončanje postupka pred redovnim sudovima. Ukoliko sudovi ne ispitaju sve relevantne navode koje su iznijeli učesnici u postupku, postoji opasnost da redovni sudovi donesu arbitrarnu odluku koja može dovesti do kršenja Ustava Bosne i Hercegovine garantiranih prava“, zatim odluku broj ... od 23.marta 2005. godine, Odluku o dopustivosti i meritumu broj: ... od 30.11.2004. godine, broj: ... od 27.maja 2005. godine, broj: ..., broj: ... od 10.maja 2002. godine, broj: ... od 10.05.2017. godine, broj: ... od 10.05.2002. godine, te nadalje ističe zabranu diskriminacije i odredbe o zabrani diskriminacije u članu 14. Evropske konvencije koje dalje citira, kao i odluku Evropskog suda za ljudska prava Belgijski jezički slučaj od 23.jula 1968. godine, serija A broj 6., te se poziva perma iurisprudenciji zauzetom stanovištu Evropskog suda za ljudska prava iz presude Ringeisen protiv Austrije od 28.06.1978. godine, serija A, broj 13. stav 94. i Ustavnog suda BiH u odluci AP-540/04 od 18.01.2005. godine.

U odgovoru na tužbu tuženi je istakao da ostaje kod svog osporenog rješenja jer ga smatra pravilnim i na zakonu zasnovanim i da su u obrazloženju rješenja tuženog dati pravno valjani razlozi za navedenu odluku, te da je u toku postupka pred prvostepenim organom, uz aktivno učešće svih zainteresiranih stranaka u postupku, provedeni dokazi iz kojih je pravilno utvrđeno činjenično stanje, a sve u skladu sa jasnim uputama sadržanim u presudi Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: ... od 02.02.2018. godine i donijeta pravilna i na zakonu osnovana odluka i predložio je da se tužba odbije kao neosnovana.

Obzirom na prijedlog iz tužbe sud je smislu člana 28. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05) zakazao i održao javnu raspravu dana 29.05.2019. godine u prisutnosti zamjenika Pravobranioca Općine Centar Sarajevo, a u odsutnosti uredno obaviještenih punomoćnika tužiteljice, tuženog i punomoćnika zainteresovanog lica, na kojoj raspravi je zamjenik Pravobranioca Općine Centar Sarajevo izjavila da ostaje kod svih navoda datih tokom više upravnih postupaka, kod obavještenja predatog danas u spis, kao i svih dokaza koje je vlasnik stana putem zakonskog zastupnika predložio, a organ uprave izveo, te na osnovu tih činjenica i drugih činjenica donio odluku zasnovanu na zakonu koja je potvrđena osporenim rješenjem drugostepenog organa, te predlaže da se tužba odbije kao neosnovana i ostavi na snazi osporeno rješenje.

Zakonitost osporenog rješenja sud je cijenio u smislu odredbe člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05) i odlučio je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženi u cijelosti prihvata prvostepeno rješenje, da je prvostepeni organ rješavajući po uputama iz presude Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: ... od 02.02.2018. godine, izvršio ponovnu ocjenu izvedenih dokaza u dosadašnjim postupcima i to kako materijalnih tako i nematerijalnih u međusobnoj vezi i na osnovu rezultata cjeloukupnog ispitnog postupka, te utvrdio stvarno činjenično stanje i primjenom odgovarajućih materijalnih propisa pravilno odlučio kao u dispozitivu svog rješenja, obrazlažući da je prilikom razmatranja primjedbi istaknutih u žalbama imao u vidu prije svega upute sadržane u presudi Vrhovnog suda Federacije BiH iz kojih proizilazi da prilikom donošenja odluke Kantonalni sud u Sarajevu, ovo ministarstvo kao i prvostepeni organ nisu cijenili sve izvedene dokaze, te da su odluku zasnovali na

izjavama saslušanih svjedoka, a da pri tome zanemarili čitav niz materijalnih dokaza koji se nalaze u spisu predmeta iz kojih se na sasvim jasan i nedvosmislen način može izvući zaključak da je B. Z. bila član porodičnog domaćinstva svoje bake S. N., koja pored čitavog niza materijalnih dokaza koji potvrđuju tu činjenicu ima i zaključen ugovor o doživotnom izdržavanju sa svojom bakom od 1982. godine, te kao značajno ističu činjenicu da se B. Z. takođe obratila i Komisiji CRPC kao član porodičnog domaćinstva i da je navedena komisija donijela odluku kojom je između ostalog potvrdila B. Z. kao člana porodičnog domaćinstva svoje bake S. N. koja ima pravo na povrat predmetnog stana i da je ta odluka stekla pravosnažnost te da je imenovana podnijela zahtjev za njeno izvršenje i da se radi o konačnoj i pravno obavezujućoj odluci za sve organe na teritoriji Bosne i Hercegovine, na što je tuženi već ukazivao u svom rješenju iz 2008. godine, a što se tiče tužiteljice H. E. ista je na osnovu izvedenih dokaza na dan 30.04.1991. godine stanovala na adresi ... u S. u kući svoga oca B. M., koja kuća je uslovna za stanovanje i istu nakon smrti vlasnika koriste njegovi sinovi kao nasljednici, pa kako je odluka u ovom slučaju zasnovana na svim dokazima navedenim u osporenom rješenju, a koji su izvedeni u prethodno vođenim postupcima o kojima su se žalitelji u više navrata izjašnjavali, zatim imajući u vidu odluku Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, povodom apelcija H. E., broj: ... od 19.06.2018. godine u kojoj je zauzeo stav da se radi o neopravdano dugom trajanju postupka (sedam puta vraćano na ponovni postupak) i naložio hitno rješavanje, to tuženi smatra da je prvostepeni organ u ovom slučaju postupio u skladu sa uputama datim u presudi Vrhovnog suda Federacije BiH, izvršio pravilnu ocjenu svih izvedenih dokaza u prethodno provedenim postupcima i kako nema novih dokaza, pravilno odlučio u ovoj stambenoj stvari, iz kojih razloga su žalbe odbijene kao neosnovane, pa je primjenom odredbi člana 237. stav 1. Zakona o upravnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", broj: 2/98 i 48/99), riješio kao u dispozitivu rješenja.

Prema podacima spisa predmetne upravne stvari proizilazi da je rješavajući po presudi Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: ... od 02.02.2018. godine, utvrđeno da je B. Z. prvostepenom organu dana 27.04.1999. godine, podnijela zahtjev za vraćanje u posjed stana u ul. ... , navodeći da je član porodičnog domaćinstva svoje bake S. N., koja je nosilac stanarskog prava na predmetnom stanu, što je utvrđeno uvidom u ugovor o korištenju stana broj: ... od 28.06.1983. godine, a da je iz Izvoda iz matične knjige umrlih Općine Centar Sarajevo, broj: ... od 10.12.1999. godine utvrđeno da je S. N. umrla dana 01.06.1993. godine u B. . Nadalje je utvrđeno da je rješenjem Uprave za stambena pitanja Kantona Sarajevo, broj: ... od 28.09.2015. godine, u ponovnom postupku, odbijen, kao neosnovan zahtjev B. Z. za vraćanje predmetnog stana u posjed; da je protiv tog rješenja B. Z. putem punomoćnika izjavila žalbu, a drugostepeni organ Ministarstvo prostornog uređenja, građenja i zaštite okoliša Kantona Sarajevo je njenu žalbu odbio rješenjem broj: ... od 10.11.2015. godine; da je protiv tog rješenja B. Z. pokrenula upravni spor kod Kantonalnog suda u Sarajevu, koji je presudom broj: ... od 14.04.2017. godine odbio njenu tužbu; da je B. Z. podnijela zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, a Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine je presudom broj: ... od 02.02.2018. godine zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažio, presudu Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: ... od 14.04.2017. godine preinačio i riješio na način da je tužbu uvažio, poništio osporeno rješenje tuženog broj: ... od 10.11.2015. godine i prvostepeno rješenje od 28.09.2015. godine i predmet vratio prvostepenom organu na ponovno rješavanje, uz navođenje Vrhovnog suda, između ostalog, „da prvostepeno rješenje uopšte ne sadrži ocjenu svih brojnih materijalnih dokaza i obrazloženje zbog čega ti dokazi nisu prihvaćeni ni cijenjeni, kao ni iskazi svjedoka koji su svjedočili u korist tužiteljice. Odluka je bazirana na iskazima pojedinih svjedoka čija se imena nabrajaju i „čiji su iskazi prihvaćeni kao vjerodostojni ili ne“, iz upitnih razloga, dok je osporeno rješenje bazirano na samo jednom materijalnom dokazu-aktu Federalnog zavoda za statistiku od 18.03.2005. godine iz koga (prema mišljenju tuženog) proizilazi da je tužiteljica „udajom formirala posebno domaćinstvo, dok je baka živjela u odvojenom domaćinstvu kao samačko domaćinstvo“ (u istom stanu), iz čega za tuženog nedvosmisleno proizilazi da tužiteljica nije bila član porodičnog domaćinstva svoje bake“, ... zatim: „da prvostepeni sud i upravni organi nisu dali jasan i dovoljno obrazložen zaključak za svoju odluku i morali su u smislu člana 9. Zakona o upravnom postupku brižljivo i savjesno cijeliti sve dokaze kako bi se u smislu člana 7. istog Zakona utvrdilo pravo stanje stvari i u tom cilju utvrdile sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. Odluke upravnih organa i prvostepenog suda nisu mogle biti donesene samo na iskazima svjedoka koji nisu svjedočili u korist tužiteljice i na jednom aktu nastalom prilikom popisa stanovništva, gdje je tužiteljica u bakinom stanu popisana sa mužem i djetetom kao posebno domaćinstvo, koji je tumačen tako da ne ide u korist tužiteljice, bez ikakvog obrazloženja zbog čega nisu cijenjeni iskazi drugih svjedoka koji su svjedočili u korist tužiteljice, kao i zbog čega nisu cijenjeni i drugi materijalni dokazi dokazi koji idu u korist tužiteljice.“... „Pri ovome treba naglasiti da su se i upravni organi i prvostepeni sud bazirali na dokazivanje da tužiteljica nije živjela u trajnoj ekonomskoj zajednici u zajedničkom domaćinstvu sa bakom sa kojom je imala zaključen ugovor o doživotnom izdržavanju, odnosno na dokazivanje da je tužiteljica do udaje živjela kod roditelja, a nakon udaje kod svekra i svekrve (čemu su doprinijele i pogrešne upute iz pojedinih odluka

prvostepenog suda i tuženog iz dosadašnjih prethodnih postupaka) i da je pri tome težište bačeno samo na iskaze svjedoka koji nisu svjedočili u korist tužiteljice“....

Nadalje, uvidom u ugovora o doživotnom izdržavanju zaključen između S. N., kao primaoca izdržavanja i T. Z. (sada B. Z.), kao davaoca izdržavanja, koji je ovjeren pred Opštinskim sudom I Sarajevo broj: ... od 13.12.1982. godine utvrđeno je da je u istom ugovoru, između ostalog, navedeno da je S. N. primila unuku T. Z. u svoj stan da bi se o njoj kao staroj i bolesnoj ženi brinula i starala se, kako bi je snabijevala, kupovala i čistila, a za uzvrat primalac izdržavanja se obavezuje da sve svoje pokretne stvari i imovinu u stanu, kao i sva svoja prava da T. Z., nakon svoje smrti, dok je S. N., kao primalac izdržavanja izjavila da zajednicu života i stanovanja između nje i njene unuke T. Z. trajno, neprekidno, posebno od 16.VIII.1978. godine, da je ona primila sovju unuku T. Z. u svoj stan i da bi se ista o njoj kao starijoj i bolesnoj ženi, pogotovo od kako je izgubila muža Đ., brinula... do kraja njenog života, a tačkom V ugovora navedeno da u slučaju da neko od ugovarača želi da iz bilo koga zakonskog razloga raskine ovaj ugovor, to može učiniti na osnovu propisa ZON-a koji to predviđaju kao mogućnost, a iz Izvoda iz matične knjige rođenih Općine Centar Sarajevo, broj: ... od 19.12.2001. godine utvrđeno je da je T. Z. rođena u Sa od oca T. M. i majke rođ. S. N.; da iz Izvoda iz matične knjige vjenčanih broj: ... od 30.01.1988. godine Općine Centar Sarajevo, proizilazi da je T. Z. zaključila brak sa B. Z. dana 30.01.1988. godine u Sarajevu i da je uzela prezime muža B.; da iz uvjerenja MUP-a Kantona Sarajevo, Odjeljenje za administraciju Centar, broj: ... od 05.07.2012. godine proizilazi da je B. Z. rođena .... godine i da ima prijavljeno prebivalište na adresi ... (stari naziv ...), neprekidno od 20.10.1983. godine; iz potvrde Kantonalnog stambenog fonda Sarajevo, broj: ... od 05.07.2012. godine utvrđeno je da su članovi porodičnog domaćinstva na predmetnom stanu u S. ul. ... čiji je nosilac stanarskog prava S. N., a na osnovu podataka dobivenih bodovanjem stana od 1987. godine, evidentirani S. N. i T. Z.; da iz akta Federalnog zavoda za statistiku Sarajevo, broj: ... od 18.03.2005. godine proizilazi da je S. (K.) N. prilikom Popisa stanovništva od 01-15 aprila 1991. godine popisana u Općini Centar Sarajevo u ul. ... a na istoj adresi i u istom stanu kao drugo domaćinstvo popisani su B. (M.) Z., B. (V.) Z. i B. (Z.) N. . U spisima tuženog nalazi se i drugi akt Federalnog zavoda za statistiku od 11.07.2012. godine, gdje su B. Z. i B. Z. poisani na adresi ..., a da se u istom ne navodi da je na istoj adresi popisana i S. N. ; iz rješenja Opštine Centar Mjesna zajednica Centar, broj: ... od 28.09.1982. godine proizilazi da je T. Z. sa stanom u ul. ... određena za povjerenika – zamjenika povjerenika za evakuaciju stanovništva za ulice ... i ... u Mjesnoj zajednici Centar, ... ; uvidom u rješenje Komesarijata za izbjeglice Republike Srbije broj. ... od 11.06.1992. godine prizilazi da B. Z. i B. N. imaju status izbjeglog lica sa ranijim prebivalištem u Sarajevu, Centar, ... , a iz zdravstvene knjižice B. Z. koja je izdata dana 31.10.1986. godine proizilazi da je u knjižici navedena adresa ... ; iz kopije pasoša na ime B. Z. broj: ... utvrđeno je da se u pasošu navodi adresa ... , a da se iz ugovora o otvaranju tekućeg računa kod ... banke ..., B. Z. je prilikom otvaranja tekućeg računa navela adresu stanovanja ... S., a iz kopije knjižice ...banka d.d. ..., vlasnika B. Z., prijavljena je adresa ... Sarajevo. Iz kućne liste ovjerene dana 01.07.1986. godine, broj: ..., koju kućnu listu je T. Z. ovjerala na svoje ime i u kojoj listi je navela kao člana svog porodičnog domaćinstva baku S. N., a iz potvrde Kućnog savjeta stambene zgrade u ul. ..., kojom se potvrđuje da T. Z. stanuje sa svojom bakom S. N. od 1978. godine u zgradi u ul. ... i da se za nju redovno naplaćuju svi zajednički troškovi za vodu, svjetlo i čišćenje zajedničkih prostorija; da iz uvjerenja Službe za opću upravu i lokalnu samoupravu Općine Centar Sarajevo, broj: ... od 17.03.2005. godine proizilazi da je B. Z. iz S., nastanjena u ul. ..., upisana u Opći birački spisak, biračko mjesto ..., strana ..., tekući broj: ... za 1990. godinu i strana ..., tekući broj ... za 1992. godinu kod iste Općine. U spisima tuženog nalaze se i kopije telegrama koji se nalaze u spisu pedmeta i isti glase na ime B. Z., Z. i N., a koji se odnose na čestitke povodom rođenja kćerke N., kao i kasnije čestitke za njen rođendan. Također, u spisima tuženog nalaze se i Odluke Komisije za imovinske zahtjeve raseljenih lica i izbjeglica (CRPC) broj: ... od 14.10.2003. godine, kojom odlukom je odbijen zahtjev H. F. (korisnika pedmetnog stana) za ponovno razmatranje Odluke CRPC, broj: ... od 22.01.2002. godine, u kojoj odluci, se, između ostalog, navodi odredba člana 6. Pravilnika kojom je propisano da zahtjev za potvrđivanje stanarskog prava može, pored ostalih podnijeti i lice koje se u skladu sa Zakonom o stambenim odnosima koji je bio na snazi u BiH 01.04.1992. godine, smatra članom porodičnog domaćinstva lica koje je nosilac stanarskog prava na određenom stanu 01.04.1992. godine, a da je u postupku koji je prethodio donošenju navedene Odluke CRPC, te na osnovu doakaza u spisu utvrđeno da je B. Z., u skladu sa članom 6. citiranog Zakona bila član porodičnog domaćinstva S. N. (svoje bake), da je zahtjev za potvrđivanje stanarskog prava podnijelo ovlašteno lice i da joj pripada pravo na porat stana, pa je Komisija pravilno postupila kada joj je to pravo i potvrdila.

Daljim uvidom u spis utvrđeno je da je prvostepeni organ Uprava za stambena pitanja Kantona Sarajevo od Federalnog zavoda za statistiku zatražila podatke o Popisu stanovništva od 01.-15. aprila 1991. godine sa adrese ... i ul. ..., te utvrđeno da iz akta Federalnog zavoda za statistiku Sarajevo, broj: ... od 18.03.2005. godine proizilazi da je T. (M.) M. (otac podonsiteljice zahtjeva B. Z.) prilikom provođenja

Popisa stanovništva od 01.-15. aprila 1991 .godine popisan u Općini Centar Sarajevo u ul. ... u zajedničkom domaćinstvu sa N. (Đ.) T. i A. (M.) T., a iz akta Federalnog zavoda za statistiku Sarajevo, broj: ... od 18.03.2005. godine proizilazi da je V. (T.) B. (otac supruga podnositeljice zahtjeva) prilikom provođenja Popisa stanovništva od 01.-15. aprila 1991. godine popisan u Općini Centar Sarajevo ul. ... u zajedničkom domaćinstvu sa B. (T.) B. . Iz potvrde Kantonalnog stambenog fonda Sarajevo, broj: ... od 05.07.2012. godine proizilazi da su članovi porodičnog domaćinstva na stanu u ul. ... (stari naziv ul. ...), čiji korisnik je B. V., a na osnovu podataka dobivenih bodovanjem stana od 01.11.1987. godine B. (T.) V., B. (T.) G., B. (V.) Z. i B. (V.) Z., a iz potvrde KJSP „Sarajevostan“ Sarajevo broj: ... od 01.04.2002. godine proizilazi da su članovi porodičnog domaćinstva na stanu u ul. ... čiji je korisnik T. M. (otac podnositeljice zahtjeva B.ć Z.), na osnovu podataka dobivenih bodovanjem stana od 19.10.1987. godine T. (M.) M., T. (Đ.) N., T. (M.) A. .

Iz uvjerenja MUP-a Kantona Sarajevo, Odjeljenje za administraciju Centar broj: ... od 05.07.2012. godine utvrđeno je da je B. Z. koji je rođen .... godine imao prijavljeno prebivalište od 11.08.1982. godine na adresi ... Općina Centar S.; a iz potvrde ... S. broj: ... od 14.11.2001. godine proizilazi da je B. Z. (suprug podnositeljice zahtjeva) bio zaposlen u navedenom preduzeću u periodu od 04.05.1985. – 03.07.1985. godine i u periodu od 10.12.1987. – 08.08.1988. godine i da je za vrijeme radnog odnosa u tom preduzeću kao adresu stanovanja naveo ul. ... S. , dok iz uvjerenja Službe za opću upravu Općine Centar broj: ... od 13.07.2012. godine utvrđeno da B. Z. i B. Z. nisu upisani u Opći birački spisak za biračko mjesto ... za 1990. i 1992. godinu kod navedene općine na adresi ... . Također, iz potvrde Sarajevostan Sarajevo, broj: ... od 02.04.2002. godine utvrđeno je da B. (V.) Z. ne posjeduje stanarsko pravo ni na jednom od stanova koji su evidentirani u stambenom fondu kod KJSP Sarajevostan, s tim da nisu uzeta u obzir privremena rješenja o dodjeli napuštenih stanova od Skupštine grada Sarajeva Kantona Sarajevo. Iz potvrde o vlasništvu stana KJSP Sarajevostan Sarajevo, broj: ... od 23.03.2002. godine utvrđeno je da je korisnik stana u ul. ... Općina Centar T. (M.) M. (otac podnositeljice zahtjeva) uz napomenu da isti ima zaključen ugovor o korištenju za ovaj stan sa SIZ-om stanovanja grada Sarajeva, broj: ... od 21.01.1992. godine.

Također je u toku postupka utvrđeno da je pribavljen i Izvod iz matične knjige vjenčanih Općine Centar Sarajevo, broj: ... od 04.03.2015. godine iz kojeg proizilazi da su B. (V.) Z. (brat supruga podnositeljice zahtjeva) i N. Z. sklopili brak 02.04.1988. godine u Sarajevu, te nadalje iz uvjerenja MUP-a Kantona Sarajevo od 24.04.2015. godine da je B. N. (kći A.) ima prebivalište na adresi ul. ... N. S., koji podaci se odnose na period do 03.02.2003. godine, te iz potvrde o vlasništvu stana „Sarajevostan“ Sarajevo broj: ... od 23.03.2002. godine proizilazi da je stan na adresi ... korisnik stana O. (I.) A. vlasnik dvosobnog stana površine 59 m2 Vranica GP za inžinjerin u građev. , uz napomenu da kao korisnik ovog stana na dan 01.04.1992. godine je bio evidentiran B. (T.) V. a na osnovu ugovora o korištenju stana zaključenog sa Stambenim preduzećem Sarajevo, broj: ... od 19.06.1972. godine, a iz uvjerenja MUP-a Kantona Sarajevo Odjeljenje za administraciju Centar od 03.03.2015. godine utvrđeno je da B. V. (otac supruga podnositeljice zahtjeva) ima prijavljeno prebivalište na adresi ... od 11.08.1982. godine, a supruga B. V., B. G. (majka supruga podnositeljice zahtjeva) ima prijavljeno prebivalište na istoj adresi od 14.07.1982. godine (uvjerenje MUP-a Kantona Sarajevo od 03.03.2015. godine), te da iz uvjerenja MUP-a Kantona Sarajevo od 03.03.2015. godine utvrđeno da B. Z. (brat supruga podnositeljice zahtjeva) ima prijavljeno prebivalište na adresama 09.08.1982. C. ..., 12.12.1988. C. ..., 27.03.1989. odjava iz C., 28.03.1989. S. ..., 12.06.1990. odjava iz S. i 26.06.1990. godine C. ..., a iz akta Federalnog zavoda za statistiku, broj: ... od 09.03.2015. godine da je V. (T.) B. (otac supruga podnositeljice zahtjeva), prilikom provođenja Popis stanovništva od 01.-15. aprila 1991. godine popisan u Općini C. S. u ul. ..., u zajedničkom domaćinstvu sa B. (T.) B., a B. (V.) Z. (brat supruga podnositeljice zahtjeva) popisan u Općini S. C. ul. ..., u zajedničkom domaćinstvu sa B. (A.) N. i B. (Z.) I., a iz potvrde Kantonalnog stambenog fonda Sarajevo od 09.09.2015. godine B. Z. i N. se ne vode kao korisnici stana ni na jednom od stanova koji su evidentirani u stambenom fondu, a pri tome nisu uzeta u obzir privremena rješenja o dodjeli napuštenih stanova.

Iz potvrde o vlasništvu stana KJSP „Sarajevostan“ Sarajevo broj: ... od 02.04.2002. godine proizilazi da je vlasnik predmetnog stana u ul. ... Skupština Opštine C. S. (dvosoban stan površine 99m2, prizemlje), a korisnik stana H. F., uz napomenu da je kao korisnik ovog stana na dan 01.04.1992. godine bila evidentirana S. N. a na osnovu ugovora o korištenju stana zaključenim sa SIZ-om stanovanja grada Sarajeva, broj ugovora: ... od 28.06.1983. godine). Nadalje je u toku postupka utvrđeno da predmetni stan u ul. ... koristi H. E. na osnovu rješenja Općine Centar Sarajevo, broj: ... d 04.12.1995. godine (kojim rješenjem je dodijeljen H. F. na trajno korištenje dvosoban stan,površine 99m2 u ul. ... (ranije ...), na kojem je zadnji nosilac stanarskog prava bila S. N., a koji je u vlasništvu Opštine Centar Sarajevo... i zaključenog ugovora o korištenju stana broj: ... od 14.12.1995. godine a koji je glasio na ime njenog supruga H. F. koji je preminuo dana 05.06.2007. godine. U spisima tuženog nalazi se i obavijest Službe za upravu za stambene poslove Općine Centar Sarajevo, broj: ... od 29.01.2002. godine koja je upućena H. F., obzirom da je isti dana 11.09.1998. godine podnio zahtjev za kupovinu stana na kojem postoji stanarsko pravo u ul. ..., te navedeno

da su uvidom u spis utvrdili da je imenovani zaključio ugovor o korištenju stana 14.12.1995. godine i da ugovor podliježe ovjeri u skladu sa članom 2. stav 4. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima (Službene novine Federacije BiH, broj: 11/98, 27/98, 18/99, 27/99 i 43/99), imajući u vidu da je tačkom III Odluke o privremenom uređivanju prodaje stanova (Službene novine Federacije BiH, broj: 7/00) utvrđeno da se zahtjev za kupovinu stana za koji se vrši ovjera ugovora o korištenju stana podnosi u roku od tri mjeseca od dana ovjere ugovora o korištenju stana, te da će zahtjev biti razmatran kada u spis dostavi uredno ovjeren ugovor o korištenju stana.

Nadalje, uvidom u zapisnik sa usmene rasprave prvostepenog organa od 08.04.2004. godine, utvrđeno je da su raspravi bili prisutni punomoćnik podnositeljice zahtjeva, korisnik stana H. F. i njegova supruga H. E. u pratnji punomoćnika, gdje je saslušana svjedok M. J. sa adrese ..., koja je izjavila da je penzioner, da B. Z. poznaje od 1982. godine zato što je radila kod njene bake S. N. i da je kod njih radila u periodu od 1981. do 1992. godine, a pošto je bila starije dobi kod nje je dolazila od 2 do 7 i obavljala kućne poslove, brinula se o njoj, čuvala i vodila u šetnju, kuhala ručak, da je B. Z. poznavala jer je dolazila kod svoje bake i nekada je i spavala, a poslije kada je studirala, baka je bila na dijete pa Z. nije mogla da jede ono što je jela baka, pa je išla kod roditelja na ručak, ali je dolazila kod bake na spavanje, ne zna tačno godinu kada se Z. udala i nakon udaje je sa svojim suprugom živjela kod bake, imala je svoju sobu i obzirom da su oboje radili i njima je kuhala ručak, da je Z. napustila stan 1992. godine, kada je počeo rat, a baka odmah nakon nje, da je Z. otišla u B. a baka otišla sa kćerkom i zetom takođe u B. , da kada se rodila beba čuvala je i bebu, ne zna kada se rodila, ali kada je 1992. godine otišla imala je 2 i po godine. Na upit korisnika stana H. F. da li je nakon što se udala B. Z. i nastavila da živi sa svojim suprugom se i hranila u stanu, svjedok je izjavila da jeste i da im je ona kuhala. Na istom zapisniku svjedok K. M. je izjavio: da je nastanjen na adresi ... i da je penzioner, da je na adresi ... stanovao od 1975. do 2002. godine u stanu na kojem je bio nsp, da je sa B. Z. bio komšija i stanovali su vrata do vrata i da je B. Z. stanovala kod svoje bake S. N., da ju je često viđao, ne zna tačno kada se udala, kada je rodila, da je beba dovedena u stan i tu su slavili i u tom periodu je bilo najmlađe dijete u zgradi, a do tada je njegova kćerka bila najmlađa, ne zna kada je napustila stan, ali zna da od 1992. godine, kada je počeo rat nije ih „gledao“, da je kćerku Z. i nju vrlo često viđao, a povremeno su dolazili na kafu jedni kod drugih, povremeno je odlazio u stan da pomogne kada nije bilo Z. supruga, Z. bi došla da zamoli da joj pomogne prilikom pomijeranja bake, koja je zadnjih godina bila praktično nepokretna, kao i da poznaje B. Z. od 1975. godine, a kada je studirala Z. viđao je obično nedjeljom. Na istom zapisniku svjedok J. M. je izjavio: da je nastanjen na adresi ... prvi sprat, da je po zanimanju profesor klavira i da na predmetnoj adresi stanuje od 1970. godine u stanu na kome je nsp bio njegov pok. otac, da je B. Z. stanovala od smrti svoga djeda Đ., ne zna tačno od koje godine, jer u tom periodu pošto vježba klavir tih 7 dana u vrijeme smrti S. Đ. nije vježbao, da je Z. poznao jer se sa njom viđao prilikom odlaska u školu, a kasnije na fakultet, zatim i okolnost da je vodovodna instalacija bila slaba i da je stan u kome je stanovala sa bakom Z., bio ispod stana u kome on živi, da je često plavio, pucale su cijevi, pa su ih pozivali, jer je to njima u stvari curila ta voda, da ga je komšinica A. M. zvala kada N. S. padne ispred wc školjke, pa je dizao zajedno sa Z. baku koja je inače bila prekomjerne težine i imala je probleme sa kretanjem i trebalo je više osoba da je podignu, da su do 1984. godine zajedno bili u Mjesnoj zajednici u civilnoj zaštiti, da je u vojsci bio 1983., a počeo da radi 1985. godine, a poslije tog perioda, ne može se sjetiti tačno kada se udala Z., ali se sjeća da ga je pozvala da zajedno sa bratom i sestrom siđu kod nje i tom prilikom je Z. objasnila kako su organizovali život u tom stanu, tako da su imali odvojene sobe jer se Z. nakon udaje nastavila da živi sa mužem u tom stanu, tako da su imali odvojene sobe, da je Z. nakon udaje nastavila živjeti sa mužem i kćerkom kojoj je bio interesantan klavir, a tom prilikom je u razgovoru sa Z. saznao da boluje od strabizma, da su se početkom rata svi u zgradi organizovali oko zajedničkih straža i tada je i Z. učestvovao u tim dežurama i tada ga i viđao, a da je 1992. godine u aprilu ili maju B. Z. sa suprugom i djetetom napustila stan, a baka ostala u stanu, a kasnije je stan napustila baka zajedno sa kećerkom T. N. i zetom M. . Kada se Z. udala otišao je sa sestrom M. da odnosu poklon i tada su upoznali Z. koji ih je počastio pićem, te da se viđao sa N. obično subotom i nedjeljom.

Iz zapisnika sa usmene rasprave prvostepenog organa od 19.05.2004. godine, utvrđeno je da su raspravi bili prisutni punomoćnik podnositeljice zahtjeva, korisnik stana H. F. i E. u pratnji punomoćnika, da je saslušana svjedok Š. M., koja je izjavila da je po zanimanju profesor na veterinarskom fakultetu, nastanjena u ul. ..., a da je na adresi ... stanovala oko 25 godina u ulazu br.... i odselila je pred sami rat, da je bila predsjednik kućnog savjeta zadnjih 10 godina prije odlaska sa navedene adrese, da je porodicu T. poznavala i sa njima bila prijatelj, da su dolazili jedni kod drugih, naročito Z. koja je često dolazila kod nje, da je Z. živjela kod svojih roditelja na adresi ... do udaje, a da je stanovala sa roditeljima zaključila je na osnovu međusobnih kontakata i razgovora, da je kao predsjednik kućnog savjeta naplaćivala vodu u stubištu i da joj je poznato da je za porodicu T. naplaćivala za 4 člana, da dokaza nema, odnosno račune koje je imala bacila je prije godinu dana, ne može reći koliko je često ulazila u stan T., a da je to bio trosoban stan, na upit

punomoćnika podnosioca zahtjeva da li joj je poznato da li je stanu porodice T. pripojena garsonjera koja se nalazila do tog stana, svjedok je izjavila da ne zna, na dalji upit na osnovu čega je zaključila da je B. Z. živjela u stanu svojih roditelja, svjedok je izjavila da je viđala svaki dan, kroz prozor ili je sretala na ulici u samoposluzi ili bi dolazila kod nje da razgovaraju, a nakon udaje Z. nije viđala, nije joj poznato gdje je živjela, samo joj je poznato da se zabavljala sa momkom za kojeg se udala. Na istom zapisniku svjedok Č. F. je izjavila da stanuje na adresi ... od 1963. godine, da je penzioner, da porodicu T. poznaje kao komšije i pozdravljala se sa njima, ali nije bila bližeg kontakta i da su se oni družili najviše sa komšijom od kojeg su kupili garosnjeru T. D., da je Z. poznavala jer je viđala svaki dan kada je išla na fakultet, da je kod porodice T. bila samo jedanput, da je T. Z. stanovala tu do 1988. godine, a toga se sjeća jer je tada imala lom ruke, a 15-tak dana poslije udaje srela je Z. i čestitala joj, viđala je kada je dolazila u goste, zna da je imala baku i da je viđala kada je dolazila kod njih u posjetu i boravila kod njih po nekoliko dana, ali da ne zna koliko je baki godina. Na istom zapisniku svjedok Č. M. je izjavila da je nastanjena u ul. ... na kojoj adresi stanuje od 1963. godine u garsonjeri u prizemlju, da je porodica T. stanovala na drugom spratu, da ih poznaje kao komšije viđali su se i pozdravljali, nisu se posjećivali, poznaje Z. i viđala je kao dijete, da je sa roditeljima stanovala do udaje koliko se sjeća do 1988. godine, prije udaje je viđala otprilike dva tri dana na stubištu. Na istom zapisniku saslušana je svjedok O. Z. koja je izjavila da je nastanjena na adresi ..., da tu stanuje od 1981. godine, da je od 1988. godine predsjednik kućnog savjeta, da je poznavala N. S. koja je stanovala u visokom prizemlju, da kada je ona došla N. je stanovala sama jer je njen suprug umro, da T. Z. nije poznavala, da je posjećivala prilikom prikupljanja novca za zgradu ili neke druge intervencije, poznato joj je daje N. bila bolesna i skoro nepokretna, zna da je 1986. imala kućnu pomoćnicu koja se brinula o njoj do rata, da su oni svi napustili stan u aprilu, saznala je u aprilu 1992. godine od komšija, da je neko odveo baku, vjerovatno kćerka i da je stan ostao prazan, da Z. nije poznavala i nije viđala, da kada je odlazila kod bake nije je nikada zaticala, na upit punomoćnika da li posjeduje dokumentaciju za koliko članova je naplaćivala vodu, svjedok je izjavila da je moguće da postoji dokumentacija od 1988. godine, da se sjeća da je voda plaćana za dva člana zbog kućne pomoćnice koja je do popodne boravila sa njom u stanu. Na dalji upit, na početku rata obzirom da se dežuralo da li je iko iz stana S. N. dežurao, svjedok je izjavila da nije, ali da je u podrumu 4. arila 1992. godine bili svi stanari zgrade, na dalji upit da li je primijetila u podrumu među ostalim stanarima zgrade i nepoznatu ženu sa bebom, svjedok je izjavila da je bio mrak u podrumu i ne sjeća se da je vidjela. Na istom zapisniku saslušana je svjedok H. B. koja je izjavila da je nastanjena u ul. ... od 1986 ili 1987. godine, da je poznavala N. S., odvaja su ih samo unutrašnja haustorska vrata, vidjela je nekoliko puta kada je odlazila kod komšinice M., da je slabo pokretna krupna žena, jako debela, nije se kretala, da od kada stanuje u zgradi nije je posjećivala, samo je dva puta ušla jer joj je bila potrebna komšinica M. koja je trenutno bila kod nje, zna da je imala J. koja se o njoj brinula par sati, kuhala za nju, da joj nije poznato od kada se J. brinula o N., ali je viđala, jer je to mala zgrada i svi su se poznavali, da joj je poznato da je N. imala dvije kćerke i poznata joj je bila T. koja je bila udata, nije imala djece, nije imala obaveza tako da je češće dolazila kod N., viđale su se u haustoru, a dolazila je i kćerka N. i nju je poznavala, da je unuku T. Z. vidjela samo jedanput i to u aprilu 1992. godine kada su se u haustoru svi skupili i dogovarali šta da rade jer je počeo rat i znala je da je to unuka Z., jer su komšije rekly da je to N. kćerka, da je do tog sastanka došlo spontano, svi koji su se zatekli u zgradi došli su na taj sastanak. Na upit punomoćnika da li je bilo dežura pred rat i ko je dežurao, svjedok je izjavila da su dežurale komšije, a da iz stana S. nije niko dežurao, na dalji upit da li je poznavala muža od Z. i da li joj je poznato da Z. ima dijete, svjedok je izjavila da joj je poznato da N. ima bebu, a to se pričalo kod komšinice M. da je pričala njena mama. Na dalji upit da li je iz tih razgovora kćerkom N. bilo poznato gdje je stanovala Z., svjedok je izjavila da je u tom periodu od kada ona živi u zgradi da je živjela kod svojih roditelja, da je saznala od komšija da se Z. udala, ali nije joj poznato gdje je živjela. Na dalji upit ko je bio najbliži S. N. i ko je najviše kontaktirao sa njom, svjedok je izjavila da je to bila komšinica M. . Na dalji upit, prilikom ulaska u stan N., da li je primijetila da je bilo nekih prostorija koje je koristio neko drugi, da li je bilo dječijih stvari, svjedok je izjavila da nije obraćala pažnju. Na istom zapisniku svjedok K. H. je izjavila da stanuje na adresi ... od 1950. godine, da je poznavala N. od 1952. godine i da su bili u dobrim odnosima i sa njihovom djecom, da je poznavala Z. i njenu majku N., da je Z. obilazila svoju baku, ali nije sa njom živjela u zajedničkom domaćinstvu, zna da se udala, ali se ne sjeća koje godine, poznavala je i njenog supruga i dijete, poznato joj je da je imala služavku koja se brinula o njoj, po njenim saznanjima o njoj se više brinula kćerka T., a jedne prilike kada joj je pozlilo rekly da zove T., da je početkom rata Z. bila jako uspaničena, a to joj je poznato jer su svi zajedno bili u podrumu. Na upit punomoćnika podnosioca zahtjeva da li je muž Z. dežurao početkom rata u haustoru, svjedok je izjavila da nije, ali da ga je viđala sve ukupno dva tri puta i da su imali malu djevojčicu.

Iz zapisnika sa usmene rasprave pred prvostepenim organom od 07.07.2004. godine utvrđeno je da su raspravi bili prisutni punomoćnik podnositeljice zahtjeva, korisnik stana H. F. i H. E. i njihov punomoćnik. Na zapisnik je saslušana svjedok V.-H. Ž. koja je izjavila da na adresi ... stanuje od 1965. godine, da je poznavala N. S. koja je bila slabo pokretna pa se o njoj brinula neka žena J. koja je dolazila sa

neke druge adrese, da nije poznavala T. Z., a da je poznavala majku od Z. i zajedno su radile na ... fakultetu a vidala je kod N. i njenu drugu kćerku T., zajedno je pravila zimnicu sa J. i komšinicom M. . Na upit punomoćnika podnosioca zahtjeva, kada je pripremala zimnicu, svjedok je izjavila da je to bilo 1988. i 1987. godine, a 1980. su zajedno uvodili grijanje. Na dalji upit koliko je često ulazila kod g-đe S., svjedok je izjavila jednom mjesečno, možda jednom sedmično ili jednom u dva mjeseca. Na dalji upit u koje doba dana je dolazila, svjedok je izjavila poslije podne, subotom i nedjeljom. Na dalji upit da li je Z. muž dežurao u haustoru, svjedok je izjavila da nije. Na dalji upit da li je ulazila u ostale sobe u stanu, svjedok je izjavila da jeste kada su razvodili grijanje. Na dalji upit dali je vidjela u sobi dječiji krevet, svjedok je izjavila da zna samo gdje je g-đa ležala, vodila je do kupatila. Na upit punomoćnika korisnika stana, da li je ikada čula od N. gdje je stanovala njena kćerka Z., svjedok je izjavila da koliko joj je poznato da je stanovala u ... i trebala je da pređe u garsonjeru koju je htjela da mijenja. Na dalji upit da li je znala da Z. ima djece, svjedok je izjavila da joj nije poznato, sam da su pričali da je A. sin od N. T. ranjen i da je izmješten helikopterom. Na istom zapisniku saslušan je svjedok H. D. koji je izjavio da na adresi ul. ... živi od 1989. godine, da nije poznavao N. S. i nije nikoga poznavao iz tog stana, bilo mu je poznato da N. stanuje na toj adresi, ali je nije nikada upoznao lično, a iz priča zna da je bila bolesna i u tom periodu ona nije izlazila, kao i da nije nikada ulazio u taj stan i nema saznanja sa kim je N. živjela. Istim zapisnikom su uz saglasnost punomoćnika podnosioca zahtjeva i punomoćnika korisnika stana pročitane izjave M. H. i A. i to da od 01.08.1988. godine su stanari u ul. ... u S. i nisu imali priliku B. Z. rođ. T. i njenog supruga B. Z. upoznati kao stanare ove zgrade, te uz istu saglasnost pročitana pismena izjava K. E., stanara zgrade u kojoj se nalazi predmetni stan, a koji je umro prije oko godinu dana, da je najstariji stanar u zgradi ... da je prema tome poznavao i stanara pok. Đ. S. i njihove kćerke T. i N., da se N. udala za M. T. i rodili su kćerku Z. koja je sa njima živjela u zajedničkom domaćinstvu i stanovala u drugom dijelu grada i tamo se i udala i stekla prezime B., nije mu poznato da li je Z., izuzev sporadičnih posjeta vodila ikakvu skrb o baki N. koju je najčešće posjećivala kćerka T., da je Z. sa mužem i djetetom otišla sredinom 1992. godine iz Sarajeva, da je kasnije otišla i baka i koliko zna umrla sredinom 1993. godine kod kćerke T. u B., da uzevši u obzir ove okolnosti ne vidi se na temelju čega sada Z. B. pretendira na neko nasljedstvo stanarskog prava iza pok. N. S.. Na istom zapisniku, uz saglasnost prisutnih stranaka pročitana je izjava V. O. (ovjerena kod Općine Centar Sarajevo broj ovjere ... od 23.03.2001. godine i potpisana od strane V. O. i G. K.-R.), stanara zgrade gdje se nalazi predmetni stan, a koja bila predsjednik kućnog savjeta do 1988. godine, iz objektivnih razloga jer se ista nalazi u K. a radi se o osobi starije dobi, kao i da se pročita potvrda kućnog savjeta od 01.04.1986. godine, čiji je potpisik V. O., u kojoj izjavi se navodi da B. Z., rođ. T. nije u kontinuitetu stanovala u stanu kod svoje bake S. N. od 1982. godine, ali znaju da je pred rat bila sa svojim mužem i djetetom u stanu, ali koliko dugo nije im poznato, a po izbijanju rata otišla je sa svojom porodicom iz stana aprila 1992. godine, a u drugoj izjavi koja je ovjerena kod iste Općine pod brojem ... od 19.02.2003. godine, ista navodi da u potvrdi izdatoj od strane kućnog savjeta 1986. godine i njene izjave date 23.03.2001. godine nema kontraindikacije i u njima ne stoje navodi da ona uopšte nije stanovala sa bakom, ali ni navod da je neprekidno bila u stanu sa bakom do datuma izdavanja potvrde, u kojoj potvrdi se navodi da se za nju redovno naplaćuju svi zajednički troškovi zgrade koje je ona kao predsjednik kućnog savjeta obračunavala, a na pitanje zašto to plaćaju kada Z. nije tu, odgovoreno joj je da oni tako hoće, jer je prijavljena na navedenoj adresi. Iz zapisnika sa usmene rasprave od 15.09.2004. godine utvrđeno je da su raspravi bili prisutni punomoćnik podnosioca zahtjeva, korisnik stana H. F. i H. E. i njihov punomoćnik, gdje je svjedok A. A. (saslušana je kod kuće, a iz zapisnika proizilazi da je nepokretna najmanje 4 godine, odnosno, kako navodi, godinu dana poslije smrti muža u julu 1998. godine), izjavila da je nastanjena na adresi ... da je poznavala S. N. jer je sa njom mijenjala stan, da nije ni kod koga odlazila u zgradi iz zdravstvenih razloga iz kojih je i mijenjala stan, da B. Z. nije živjela sa S. N., da su se o baki najviše brinuli kćerka T. koja je angažovala neku ženu da je njeguje, da je čula od komšija da je N. umrla u B. i tamo je i sahranjena, a da je pred rat otišla sa kćerkom T. u B. . Na upit punomoćnika podnosioca zahtjeva, šta je svjedok po zanimanju i da li je ikada pregledala neko dijete u stanu S. N., svjedok je izjavila da je pedijatar na Pedijatrijskoj klinici DZ „...“ i da nije odlazila ali da je kada je povremeno svraćala vidala kćerku od Z. koja nije imala potrebe za nekim pregledom obzirom da je bila zdravo dijete, osim što je imala strabizam, a to je već za okulistu. Na dalji upit da li se svjedok može sjetiti gdje je kćerka B. Z. imala karton, svjedok je izjavila da vjerovatno tamo gdje je stanovala, a na dalji upit da li je to možda kod njih u S. G., svjedok je izjavila da se ne sjeća, na dalji upit da li je bilo dežuranje u zgradi početkom rata, svjedok je izjavila da je bilo dežura koje je vodio komšija M. K. . Na upit punomoćnika korisnika stana da li je Z. po njenom saznanju bila udata, svjedok je izjavila da jeste i da je imala dijete. Na dalji upit kako se zvao muž, svjedok je izjavila Z. . Na dalji upit gdje je Z. stanovala, ako nije stanovala sa svojom bakom, svjedok je izjavila da je stanovala u nekom stanu koji su dobili, a po njenim saznanjima stanovala je sa roditeljima negdje kod stadiona. Na istom zapisniku također od 15.09.2004. godine saslušana je svjedok D. Z. koja je izjavila da stanuje na adresi ... , a da je od 1963. do 1997. godine stanovala na adresi ... da je Z. rođena na adresi ... kod dede profesora S., oca njene majke, da je Z. stanovala sa svojim roditeljima otprilike do 1979.

ili 1980. godine i kada je umro deda, a baba ostala sama, preselila se kod babe u ul. ... i nije joj poznato kada se udala Z., ali zna da je i poslije udaje nastavila tu živjeti sa mužem. Na istom zapisniku saslušan je svjedok R. P., sa adrese ... , koji je izjavio da poznaje B. Z. od 12-te godine, jer je kao lični porodični frizer njene bake S. N. i tetke Č. T. u periodu od 1984. kada se penzionisao, redovno dva-tri puta mjesečno do 1992. godine dolazio kod N. S. u stan, gdje je bila Z., a iz tih okolnosti mu je i poznato da je Z. još kao student boravila kod svoje bake N. S., gdje se i vjenčala, ali ne zna tačno koje godine i u tom stanuje živjela sa suprugom Z., a sve mu je to poznato jer je dolazio u stan da frizira N. i T. i tom prilikom viđao je Z. koja bi izlazila iz sobe, a čak je znao ljekara M. koji je dolazio da liječi N., a da se i kućna pomoćnica koja se brinula po danu o N., da ne zna tačan datum kada je Z. otišla iz stana, ali zna da je do 1992. godine bila kod bake, a da se već 1991. godine pripremala da napusti stan i izađe iz S., da on stanuje na G. i da je sa G. dolazio kod N., a od aprila 1992. godine kada je bio prekid na mostu ..., nije više prelazio i nije nikada ni napuštao stan za vrijeme rata. Na upit punomoćnika korisnika stana da li dobro poznaje Z. B., svjedok je izjavio da je kontaktirao i razgovarao sa Z., ali ništa posebno intimno, niti porodično, vidio je da brine o kćerki, previjao je u stanu njene bake. Na dalji upit da li zna odakle je Z., svjedok je izjavio da su imali vikendicu na P., ali da ne zna gdje je stanovao. Na dalji upit da li zna kada se Z. udala, svjedok je izjavio da ne zna. Punomoćnik korisnika stana je prigovorio na cijeli iskaz svjedoka jer je u suprotnosti sa materijalnim dokazima i iskazima stanara u zgradi .... koji negiraju zajednicu života B. Z. i njenog muža u stanu bake S. N., a svjedok u jednom momentu kaže da je dobro poznavao porodicu S. da zna šta su jeli i kuhali, a s druge strane da ne zna odakle je rodom i gdje je živio suprug Z. . Na iste primjedbe punomoćnika korisnika stana svjedok je odgovorio da je sve ovo izjavio pod moralnom i materijalnom odgovornošću, da je bio njihov frizer, a ostali detalji za njega su nebitni da je ključni svjedok A. M. koja je šlogirana i ne želi da se pojavljuje, a ona je imala ključ od stana i ulazila je u svako doba da kontroliše baku, jer je Z. bila student, zatim je svjedok dodao da mu je također poznato da su Z. i baka pravili pismeni nešto kao ugovor da može da naslijedi stanarsko pravo poslije njene smrti, ali da li to postoji, kada je pravljen taj ugovor ne zna. Na istom zapisniku saslušan je svjedok R. D., koji je izjavio da stanuje na adresi ... , da poznaje B. Z. jer je kućni prijatelj sa njenim bratom A. S. T., da su zajedno trenirali plivanje, da porodicu T. poznaje od 1982. godine i u stanu njenih roditelja od 1982. godine svaki dan je boravio oko 2-3 sata prije treninga i poslije, da su u tom stanu živjeli samo S., N. i M., da je Z. živjela kod bake S. N. na ... , a u to se uvjerio jer je išao sa S. kod bake koja im je davala novac, zna da se Z. udala 1988. godine i da je nakon zaključenja braka živjela kod bake, a da ne zna gdje je njen suprug živio prije zaljučenja braka. Na upit punomoćnika korisnika stana, šta je S. bio S. N., svjedok je izjavio da je bio unuk i da je bio sin M. T., na dalji upit šta je S. bio Z. svjedok je izjavio brat. Na dalji upit gdje su živjeli roditelji svjedok je izjavio da su živjeli u ul. ... i da je tu i S. živio, na dalji upit gdje su trenirali plivanje, svjedok je izjavio u V.K. Bosni. Na prigovore punomoćnika korisnika stana na iskaz ovog svjedoka u cijelosti, svjedok je izjavio da je S. bio juniorski prvak, zatim da su ga zvali ljudi sa adrese ... i davali mu instrukcije da li se treba pojaviti kao svjedok ili ne na današnju raspravu. Na istom zapisniku svjedok M. N. je izjavila da stanuje na adresi ... , da poznaje lično B. Z. da je do 197-i neke stanovala na adresi ... kod roditelja i tada je povremeno boravila kod bake, a od smrti dede 1979. godine je prešla da živi kod bake na ... kod ... fakulteta, Z. je poznavala jer su stanovali u istoj zgradi i intenzivno se družile, kao i sa njenom braćom zbog približnih godina koje druženje se nastavilo i kasnije, posjećivale se, a suprug Z. B. Z. je bio u društvu sa njenom braćom, a jedan od njene braće N. M. je bio vjenčani kum Z. i Z., a vjenčali su se 1988. godine i to je zapamtila jer se i njen brat iste godine vjenčao, da su nakon vjenčanja živjeli kod bake jer u stanu gdje su živjeli Z. roditelji, živio je Z. brat Z. sa suprugom N., zna da je Z. otišla iz stana u ratu, a to mu je poznato jer je baka otišla kasnije u B., gdje je izvjesno vrijeme bila sa Z., dok je Z. otišla za K., a sve mu je to poznato zato što su se družile, za vrijeme studija, družila se sa njenom braćom, da je Z. živjela sa bakom na ... jer je stan Z. roditelja bio pun, da je išla 1989. godine na babine kada je Z. rodila kćerku N. i išla na babine u stan na ..., stan je bio namješten, normalno opremljen i uslovan za stanovanje porodice sa djetetom i nalazio se i dječiji krevetić, a da je predsjednik kućnog savjeta u ul. ... bio njen otac 20 godina, a godinu ili dvije prije smrti oca 1991. godine bila je M., da je njen otac vodio evidenciju o plaćanju vode i poznato joj je da za Z. se nije plaćala voda, a voda je plaćana za M., N. i S., a to joj je poznato jer je lično imala uvid u priznanice koje je njen otac prikupljao. Na istom zapisniku saslušana je svjedok V. N., koja je izjavila da stanuje na adresi ..., da poznaje B. Z. jer su zajedno studirale od 1980. godine, a 1985. godine Z. je završila fakultet, a 1986. godine i nakon toga su se zaposlile u ..., a zvanično su prestale da rade 01. maja 1992. godine, da je 1980. godine Z. stanovala u stanu svoje bake na ... , zajedno su učile, zajedno pripremale ispite, dolazila je kod nje, da se 1988. godine Z. udala i bila joj je vjenčana kuma, suprug se zvao Z. i on je prije vjenčanja stanovao u stanu svojih roditelja na K., ne zna tačno adresu, da je Z. napustila stan krajem aprila 1992. godine i otišla sa suprugom i kćerkom u B. i sada se nalazi u K., da se o baki brinula žena P., tako su je zvali, jer je baka bila stara i slabog zdravlja i slabo pokretna, a o baki su se brinule i njene dvije kćerke, Z. majka i tetka. Na upit punomoćnika podnosioca zahtjeva, gdje su zajedno učile, svjedok je izjavila da su učile kod njene bake u stanu na ... i da su se često nalazile na tramvajskoj

stanici kod Pravnog fakulteta. Na dalji upit kakav je odnos kod njih bio u porodici, svjedok je izjavila da su bili vrlo harmonični porodični odnosi i da se o baki brinula kćerka T. koja je bila udata a nije imala djece i Z. majka N. . Na upit punomoćnika korisnika stana, na kojem spratu je stanovala Z. baka N., svjedok je izjavila na prvom spratu lijevo. Na dalji upit koje je godište, svjedok je izjavila da je 1961. godine. Na dalji upit ko je bio vjenčani kum, svjedok je izjavila M. N. . Na dalji upit da li zna ko je stanovao kod Z. roditelja, svjedok je izjavila da zna da su stanovali na K. i da je stanovao sa roditeljima i njegov brat Z. i misli da se prvo Z. oženio, pa poslije njegov brat. Nakon što je punomoćnik korisnika stana prigovorio na njen iskaz, svjedok je izjavila da je malo čudno da neko pored velikog stana svoje bake živi u malom stanu svojih roditelja, da to zna dobro jer su se u tom periodu intenzivno družile, da je Z. kćerka N. rođena u bakinom stanu, sjeća se tog augustovskog dana kada je N. rođena i sjeća se i kada je Z. dovedena iz Bolnice i kreveta na kojem je ležala u bakinom stanu. Na istom zapisniku saslušana je svjedok P. A., koje je izjavila da stanuje na ... , da poznaje B. Z. jer je školska drugarica njene majke, a njena baka S. N. je stanovala na ... , a to je u blizini stana u kojem živi, pa su se često vidale u parku u ... , a često je bila i gost N. S., da je Z. živjela sa bakom S. N., ne zna od kada, od prije rata, ne zna tačno godinu od kada, a to joj je poznato zato što je dolazila na ... kod bake N., a baka joj je rekla da Z. živi sa njom, zna da se Z. udala 1988. ili 1989. godine, da je vidala Z. supruga Z., kada se Z. udala i kada je došao njen suprug u taj stan je rjeđe odlazila, ali je vidala sa bakom u parku, da su baku koja je bila bolesna i slabo pokretna dovodili Z., nekada kćerke N. i T. i to je bilo obično u popodnevnim satima a rjeđe prije podne kada je obično dovodila neka žena i Z., da ne zna ko se brinuo o baki dok su kćerke radile, da ne zna kada se rodila Z. kćerka i ne zna kada je Z. napustila stan, da je to viđanje i druženje trajalo do 1992. godine, a od rata ne zna šta se dešavalo jer su bili u podrumu. Na upit punomoćnika korisnika stana da li ikoga poznaje osim S. N. koji stanuju u tom ulazu, svjedok je izjavila da ne zna nikoga, da zna samo neku M. koja je ponekad bila u parku sa njima, da u ... stanuje od 1972. godine, da je N. stanovala gore više sprat, ali su mijenjali stan za niži, ne zna sa kim su mijenjali stan, ne zna gdje je ranije stanovao Z. . Na dalji upit da li je čula za porodicu K. ili A., svjedok je izjavila da je čula sa K. i da je u toj zgradi i dr. D. H. . Na dalji upit da li zna kada se Z. udala, svjedok je izjavila da joj je to rekla Z. majka i da je to rekla otprilike i da ne zna ni kada se njen sin oženio. Na dalji upit da li zna gdje su Z. roditelji stanovali, svjedok je izjavila da je N. stanovala na ... , a njen muž ne zna gdje. Na dalji upit da li zna kada je umro N. suprug, svjedok je izjavila da ne zna. Na istom zapisniku saslušan je i svjedok M. T., koji je izjavio da stanuje na adresi ... od 1963. godine od kako je zgrada useljena da je poznavao T. Z., kada je doselio Z. je bila sa svojim roditeljima i bila je mala djevojčica, ne zna tačno kada se Z. udala, stanuje a trećem spratu, a porodica T. na drugom spratu, poznavali su se samo toliko koliko su komšijski odnosi i nisu se međusobno posjećivali, zna da se Z. udala, ali ne zna tačno koje godine i to je saznao iz komšijskim priča, Z. je rijetko viđao s nekim momkom, ne zna kako se zvao i to sredinom 1980. godine, da je pred rat Z. viđao s vremena vrijeme i sjeća se da je vidio pred sami rat pred zgradom i tada je imala probleme sa licem, da je poznavao Z. majku, oca i brata S. koji je bio ranjen, a Z. majka je napustila stan 1992. godine otprilike do jeseni.

Iz zapisnika sa usmene rasprave pred prvostepenim organom od 28.10.2004. godine utvrđeno je da su raspravi bili prisutni punomoćnik podnosioca zahtjeva, korisnici stana H. F. i E. i njihov punmoćnik, gdje je svjedok B. A. izjavila da stanuje na adresi ... od 1979. godine i stanuje na 11 spratu a porodica B. na 5 spratu, da je porodicu B. dobro poznavala jer je naplaćivala potrošnju vode u cijeloj zgradi, zna da su imali dva sina Z. i Z., da je više kontaktirala sa V. i njegovom suprugom G., da je prilikom naplaćivanja vode kod porodice B. bilo promjena, prvobitno se voda naplaćivala za 4 člana, a pred rat su V. i supruga otišli na P. u vikendicu, a u stanu su ostali sinovi, zna da se Z. oženio i zna da se ona zvala Z., vidala ih je i čak primijetila da je bila i trudna, da ne zna da li se drugi sin oženio prije rata i ne može se sjetiti da li se voda plaćala za 3 ili 4 člana i dalje i žao joj je što je spiskove uništila prije 2 godine jer je svaku promjenu evidentirala. Na upit punomoćnika podnosioca zahtjeva da li je ulazila u stan B., svjedok je izjavila da je ulazila kada je naplaćivala vodu i da je tom prilikom vidala V. suprugu i sinove, a kasnije i Z. suprugu. Na istom zapisniku saslušan je svjedok Dž. H., koja je izjavila da stanije na adresi ... od 1972. do 1996. godine, a 1996. godine je stanovala na S. i G., a od 2003. godine ponovo na istoj adresi, da je poznavala porodicu B. kao i ostale komšije, vidali su se u zgradi i ispred lifta, a porodica B. je stanovala na petom spratu i u stanu su stanovali otac, majka i dva sina Z. i Z., nisu se posjećivali, ali su se pozdravljali, ne zna tačno kada se Z. oženio, ali zna da je to bilo prije rata i da se njegova supruga zvala Z. i prilično ih je često vidala, stanovala je u visokom prizemlju i u prilici je da vidi sve stanare ispred prozora i vrata, da je Z. vidala do rata cijelo vrijeme, a Z. se ne sjeća da je redovno vidala, nije se družila sa njima pa ne zna tačno kada se oženio, ali se sjeća da je Z. vidala trudnu, ne sjeća se djeteta ali je čula da su imali dijete, zna da su imali vikendicu ali ne zna gdje. Na istom zapisniku saslušan je svjedok F. T., koji je izjavio da stanuje na adresi ... od 1972. godine na petom spratu, da je odlično poznavao porodicu B., bio je u svatovima obadvojici V. sinova, nije siguran, ali misli da se Z. oženio 1988. i njegova supruga se zvala Z., u stanu je završio školu i fakultet, nije siguran

da li je Z. živio sa Z. na adresi ... , ali je viđao Z., rijetko ih je sretao kao i ostale komšije, ne može se sjetiti kada su Z. i Z. dobili dijete, ali im je čestitao kada ih je sreo pred liftom.

Iz zapisnika sa usmene rasprave pred prvostepenim organom od 11.04.2007. godine utvrđeno je da su raspravi bili prisutni punomoćnik podnosioca zahtjeva, korisnici stana H. E. i F., kao i njihov punomoćnik, na kojem zapisniku je svjedok K. A. izjavila da na adresi ... stanuje od rođenja do decembra 1981. godine kada se udala, a od tada pa do jula 2000. godine nije živjela na toj adresi, ali je redovno dolazila pošto su tu živjeli njeni roditelji I. i A. i stan gdje živi majka je na trećem spratu, a sporni stan je stan koji je njen otac prvobitno dobio i u kojem su živjeli do 1967. godine a onda je došlo do zamjene sa porodicom S., da je pok. N. S. poznavala kao komšinicu, da su njeni roditelji bili u normalnim komšijskim odnosima sa prof. Đ. i g-đom N., a ona je kao dijete bila u odnosu dobar dan, da se ne sjeća da je išla kod njih, a majka ponekad jeste, da je poznavala B. Z. iz viđenja, a da je 1981. godine napustila stan zbog udaje, da je roditelje posjećivala često oko tri puta sedmično, da je znala ponekad sresti u haustoru B. Z., a bolje je poznavala njenu mamu i tetku T. koju je najčešće viđala, a da joj je majka rekla da se Z. udala, da nema lična saznanja gdje je Z. živjela sa suprugom, zna samo da joj je majka rekla da se Z. udala i da negdje živi sa suprugom i da je rodila dijete curicu i da negdje živi sa roditeljima na G. i da joj je to majka pričala, da su se rijetko posjećivale njena majka i pok.N., da ne poznaje supruga Z. i misli da ga nikada nije vidjela i misli da ga njena majka zna, da joj je majka spominjala njih da su dolazili kod bake a ne da su stanovali. Na upit punomoćnika podnosioca zahtjev da li je od 1981. do 1992. godine stanovala na adresi ... svjedok je izjavio da nije, da je od marta 1980. do marta 1981. bila u I. i u tom periodu bila je jednom i to kod roditelja 10 dana, slijedeći put je otišla krajem 1985., a vratila se u proljeće 1987. godine i tada je dva puta dolazila na godišnji odmor uglavnom kod roditelja, a treći put u ljeto 1989. a vratila se u ljeto 1990. godine. Na dalji upit da li poznaje g-đu J. M., svjedok je izjavila da ne poznaje. Na dalji upit da li je N. mogla da se brine o sebi, svjedok je izjavila da joj je mama rekla da je imala neku ženu koja se o njoj brinula, ali je ne poznaje. Na dalji upit da li je mama davala neke usluge B. Z., svjedok je izjavila da joj je mama govodila da je kada se rodila Z. beba, da su je na konto komšiluka zamolili da pogleda bebu i da je beba bila dobro, a da su majku inače zvali i u komšiluku i porodici kao starog iskusnog pedijatra. Na dalji upit da li je ikada ušla u stan N. S., Z. i Z. B., svjedok je izjavila da se ne sjeća da je ušla. Na istom zapisniku svjedok M. H. je izjavio da stanuje na adresi ... od prošle godine, a prije toga je stanovao na adresi ... i to od 1988. do 2006. godine sa suprugom i dva sina i prilično dobro je znao sve stanare a bilo je oko 20 stanova i malo više se družio sa K. E. i O. V., da nije poznavao S. N., a ni Z. nije nikada vidio, a ni njenog supruga, ni dijete do rata, a u ratu je upoznao N. i to u maju 1992. godine i da su se odlukom kućnog savjeta sklonili u stan g-đe S., jer su bili pod krovom i tu su bili do maja 1992. godine, pa do 7 mjeseca 1992. godine, a M. koji stanuje preko puta predmetnog stana je uz saglasnost ostalih stanara dozvolio da se sklone u taj stan od granatiranja, pa su istjerani iz tog stana od Č., da je M. na početku rata organizovao dežuru, brinuo se o stanarima, donosio cigare, pomagao je dok nije otišao, a u 4 godine stanovanja u zgradi do rata nije nikada sreo ni Z. ni njenog supruga, čak ne zna ni kako izgleda, a ni na početku rata nije sreo ni Z. ni njenog supruga, čak i ne zna ni kako izgleda, da je na početku rata njegov stan granatiran, a nakon granatiranja njihove garsonjere sišli su u stan S. N., a to je bilo krajem aprila 1992. godine, a ostali stanari zgrade su izlazili iz svojih stanova prilikom granatiranja i silazili u podrumski stan od g-dina C. i svi stanari zgrade su prilikom granatiranja bili u tom pdrumskom stanu, a kada su prešli u stan S. N., upoznao je N., njenu kćerku koja je povremeno dolazila u stan, a on je sa svojom porodicom koristio samo dio stana S. N., dnevni boravak i wc, a da mu nije poznato, kada je izbačen iz stana, ko je nakon njega koristio stan. Na istom zapisniku saslušana je ponovno i svjedok M. J. (saslušana i na zapisniku od 08.04.2004. godine) koja je izjavila da je radila kod S. N. i da je tada u stanu zatekla Z. koja je još studirala, a to je bilo 1981. godine, da je plaćala N. S., dok se Z. nije udala, a nakon toga po pola stara gospođa i Z., pošto je i njima kuhala poslije kada se ona udala, a radila je od 2 do 7 naveče, a od momenta kada se Z. udala, pa je kuhala i za nju, a tu je živio i njen suprug, tu su dobili i dijete, a Z. je stan napustila 1992. godine kada se zaratilo i otišla je sa djetetom, a kasnije je otišao i njen muž, a u stanu nakon što je Z. otišla, ostali su g-đa S., kćerka T. i zet Z., a nakon toga je otišla gospođa sa kćerkom T., a to je saznala od N. koja je o tome obavijestila telefonom. Na istom zapisniku saslušana je svjedok M.ć A., koja je izjavila da je od 1988. pa do aprila 2006. godine stanovala na adresi ..., da je znala da je S. N. stanovala na toj adresi, da su početkom rata njen muž i djeca bili u njihovom stanu 6 mjeseci sa dvoje djece i tu su boravili u njihovom djevnom boravku, da ne poznaje B. Z., nikada ni od koga nije čula da je ona tu živjela, a ostatak zgrade je poznavala na drobar dan, onoliko koliko je mogla poznavati jer su radni ljudi i imali su svoje obaveze, nikada nije čula da je Z. živjela u stanu bake, a kada se ovo aktualiziralo, forsira se da je stanovala tu.

Iz zapisnika sa usmene rasprave kod prvostepenog organa od 03.09.2007. godine utvrđeno je da su raspravi bili prisutni punomoćnik podnosioca zahtjeva, korisnik stana H. E. i njen punomoćnik, na kojem zapisniku je svjedok J. S. izjavila da je nastanjena na adresi ... u stanu na kome je n.s.p. bila njena majka H. Ž. od 1988. godine, da je S. N. živjela na adresi ... , da se stan nalazio u visokom prizemlju, lijevo, da je

upoznata da je ista živjela sama, da ona nije nikada ušla u predmetni stan, osim njene majke koja je obilazila S. N. i majka je pričala da se o g-đi brinula J. koja je N. spremala ručak, a da B. Z. nije nikada vidjela. Na istom zapisniku saslušan je svjedok O. M. koji je izjavio da je nastanjen na adresi .... a od 1984. godine živi sa suprugom Z. na adresi ... i živio je na trećem spratu, da je poznavao sve stanare zgrade ali nisu se ni sam kim posebno družili osim sa predsjednicom kućnog savjeta O. V. i H. D., da S. N. nije nikada vidio, a u predmetni stan je ušao samo jednom kada je trebao provjeriti da li curi voda i tada zatekao jednu gospođu koja se nije predstavila i ne zna o kome se radi, a da je znao u kojem stanu živi S. N., da je ista bila stara i bolesna i nije izlazila iz svog stana.

Ovaj sud cijeni, da su osporeno kao i prvostepeno rješenje doneseno na pravilan i zakonit način.

Naime, prema podacima u spisu predmeta proizilazi da je u konkretnom slučaju, S. N. bila nosilac stanarskog prava na predmetnom stanu sve do svoje smrti dana 01.06.1993. godine (umrla 01.06.1993. godine u B.), a podnositeljica zahtjeva B. Z. je, kao unuka imenovane bila prijavljena na adresi predmetnog stana od 20.10.1983. godine, te da je na dan 30.04.1991. godine, koji datum se uzima kao polazni osnov pri rješavanju zahtjeva za vraćanje u posjed stana, bila u faktičkom posjedu istog, to je i prema mišljenju ovog suda rješenje tuženog pravilno i na zakonu zasnovano. Pravo na vraćanje predmetnog stana u posjed B. Z., kao članu porodičnog domaćinstva nosioca stanarskog prava S. N., pripada i prema Aneksu VII Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, kao i sa aspekta međunarodnih standarda i poštivanja prava i sloboda građana sadržanih u Evropskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i njenim protokolima, a koji imaju prioritet nad svim ostalim zakonima.

Shodno utvrđenom činjeničnom stanju, tuženi je pravilno odlučio u skladu sa odredbom člana 2. i 3. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima, a u vezi sa člano 6. Zakona o stambenim odnosima, kada je tačkama I i II potvrdio da je B. Z. bila član porodičnog domaćinstva nosioca stanarskog prava S. N. na stanu u ul. ... i utvrdio da se B. Z., članu porodičnog domaćinstva nosioca stanarskog prava S. N. pripada pravo na vraćanje u posjed stana u ul. ..., a da H. E. koristi predmetni stan na osnovu ugovora o korištenju stana broj ... od 04.12.1995. godine, te utvrdio prestanak prava privremenog korištenja predmetnog stana imenovanoj i odredio je kao privremeni korisnik dužna da napusti stan u roku od 15 dana od dana dostavljanja rješenja i da nema prava na alternativni smještaj po standardima utvrđenim Zakonom o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima,

Odredbama člana 2. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima (Službene novine Federacije BiH, br. 11/98 do 56/01), propisano je, da svako stanarskog pravo ili ugovor o korištenju ili produženju privremenog korištenja tog stana u skladu sa ovim Zakonom, zaključen u periodu između 01. aprila 1992. godine i 07.02.1998. godine, prestaje da važi. U smislu ovog Zakona, osoba koja živi u stanu na temelju stanarskog prava koje prestaje prema ovom članu će se smatrati privremenim korisnikom.

Odredbom člana 18. c) stav 3. navedenog Zakona, propisano je da, privremeni korisnik nema pravo na obnovu ugovora o korištenju stana u skladu sa članom 2. stav 4. ovog Zakona, ukoliko je višestruki korisnik, shodno članu 11. tačka od 1 do 6. Odredbom člana 11. stav 4. tačka 5. navedenog Zakona, propisano je da je višestruki korisnik, između ostalog, sadašnji korisnik koji koristi stan i koji ima člana svog porodičnog domaćinstva koji ima smještaj na teritoriji F BiH, ili u istom mjestu ili opštini na teritoriji BiH, gdje je živio 1991. godine. Stavom 3. navedenog člana, propisano je, da je višestruki korisnik između ostalog, sadašnji korisnik koji koristi stan i koji ima u posjedu kuću ili stan u kojem je živio na dan 30. aprila 1991. godine, ili kada je član njegovog porodičnog domaćinstva u posjedu njegovog stana u kojem je živio 1991. godine, u slučajevima kada je njegov „dom“ u kojem je živio 1991. godine dovoljno sačuvan ili može sa manjim popravkama biti takav da mu omogućava osnovne uslove za život.

Na osnovu prethodno utvrđenog činjeničnog stanja, u pogledu tužiteljice H. E., koji su predmetni stan koristili po osnovu rješenja Općine Centar Sarajevo, broj: ... od 04.12.1995. godine i na osnovu tog rješenja zaključenog ugovora o korištenju stana broj: ... od 14.12.1995. godine (zaključen na ime supruga tužiteljice H. F., koji je umro 05.06.2007. godine), isti se prema članu 2. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima, ima smatrati privremenim korisnikom, a ugovor o korištenju stana, obzirom da je zaključen 14.12.1995. godine, prestaje da važi prema istoj zakonskoj odredbi.

Na osnovu ovakvog činjeničnog stanja, ovaj sud je došao do zaključka da su upravni organi na osnovu potpunog i pravilnog utvrđenog činjeničnog stanja pravilno primijenili materijalno pravo, pa su iz tog razloga i odbili tužiteljicu sa tužbenim zahtjevom. Naime, u konkretnoj upravnoj stvari, tuženi je

prilikom donošenja osporenog rješenja pravilno odlučio kada je u tačkama V i VI ovog rješenja donio rješenje o iseljenju tužiteljice, po službenoj dužnosti i to na osnovu odredbi Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima (Službene novine Federacije BiH, br. 11 – 98/03), obzirom da je članom 2. stav 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o napuštenim stanovima regulisano da sva stanarska prava stečena u periodu između 01.04.1992. godine i 07.02.1998. godine prestaju da važe, to se tužiteljica u ovoj pravnoj stvari, kojoj je dodijeljen stan na osnovu rješenja od 14.12.1995. godine (a na osnovu rješenja Općine Centar Sarajevo, broj: ... od 04.12.1995. godine i ugovora o korištenju stana od 14.12.1995. godine, koji je zaključio H. F. suprug tužiteljice, koji je umro 05.06.2007. godine), ima smatrati privremenim korisnikom predmetnog stana, a tužiteljica ne spori činjenicu da je prije rata sa suprugom i djecom, na dan 30.04.1991. godine stanovala u porodičnoj kući u S. ul. ... , u kući svoga oca B. M., kao i da je kuća uslovna za stanovanje a koju kuću nakon smrti vlasnika koriste njegovi sinovi kao nasljednici, to se ista, a prema članu 11. stav 4. tačka 5. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima, smatra višestrukim korisnikom čije su potrebe zadovoljene na drugi način.

U odnosu na prigovore tužitelja istaknute u tužbi, ovaj sud cijeni da isti prigovori nisu mogli dovesti do drugačijeg rješavanja ove upravne stvari jer su tuženi, a i prvostepeni organ pravilno utvrdili činjenicu faktičkog življenja B. Z. sa svojom bakom u predmetnom stanu, tako da ugovor o doživotnom izdržavanju, a time ni ekonomska zajednica od pet godina nije ni bitna, ako se ima u vidu da je B. Z. unuka nositelja stanarskog prava i da je kao član porodičnog domaćinstva svoje bake, nosioca stanarskog prava od 20.10.1983. godine koristila predmetni stan, a što je utvrđeno iz mnogobrojnih materijalnih dokaza u spisima predmeta i to uvjerenja MUP-a Kantona Sarajevo, Odjeljenje za administraciju Centar, broj: ... od 05.07.2012. godine da je B. Z. koja je rođena .... godine, ima prijavljeno prebivalište na adresi ... (stari naziv ...) neprekidno od 20.10.1983. godine; potvrde Kantonalnog stambenog fonda Sarajevo od 05.07.2012. godine da su članovi porodičnog domaćinstva na predmetnom stanu u S. ul. ... čiji je nosilac stanarskog prava S. N., a na osnovu podataka dobivenih bodovanjem stana od 1987. godine, evidentirani S. N. i T. Z. (sada B.), akta Federalnog zavoda za statistiku Sarajevo, od 18.03.2005. godine da je S. (K.) N. prilikom Popisa stanovništva od 01.-15. aprila 1991. godine popisana u Općini C. S. u ul. ..., kao i drugog akta Federalnog zavoda za statistiku od 11.07.2012. godine, gdje su B. Z. i B. Z. popisani na adresi ... , rješenja Opštine Centar Mjesna zajednica C., od 28.09.1982. godine da je T. Z. sa stanom u ul. ... određena za povjerenika – zamjenika povjerenika za evakuaciju stanovništva za ulice ... i ... u Mjesnoj zajednici C., ... (sada ...), rješenja Komesarijata za izbjeglice Republike Srbije od 11.06.1992. godine da je B. Z. i B. N. imaju status izbjeglog lica sa ranijim prebivalištem u S., C., ... , zdravstvene knjižice B. Z. koja je izdata dana 31.10.1986. godine da je u knjižici navedena adresa ... ; kopije pasoša na ime B. Z. broj: ... da se u pasošu navodi adresa ... , ugovora o otvaranju tekućeg računa kod ... banke ..., B. Z. je prilikom otvaranja tekućeg računa navela adresu stanovanja ... S., kopije knjižice ...banka d.d. Sarajevo, vlasnika B. Z., prijavljena je adresa ... S., kućne liste ovjerene dana 01.07.1986. godine, broj: ..., koju kućnu listu je T. Z. ovjerala na svoje ime i u kojoj listi je navela kao člana svog porodičnog domaćinstva baku S. N., potvrde Kućenog savjeta stambene zgrade u ul. ... , kojom se potvrđuje da T. Z. stanuje sa svojom bakom S. N. od 1978. godine u zgradi u ul. ... i da se za nju redovno naplaćuju svi zajednički troškovi za vodu, svjetlo i čišćenje zajedničkih prostorija, uvjerenja Službe za opću upravu i lokalnu samoupravu Općine C. S. od 17.03.2005. godine da je B. Z. iz S., nastanjen u ul. ... , upisana u Opći birački spisak, biračko mjesto ..., strana ..., tekući broj: ... za 1990. godinu i strana ..., tekući broj ... za 1992. godinu kod iste Općine, pa čak i priloženih telegrama koji također glase na ime B. Z, Z. i N., a koji se odnose na čestitke povodom rođenja kćerke N., kao i kasnije čestitke za njen rođendan. U prilog svemu navedenom su i Odluke Komisije za imovinske zahtjeve raseljenih lica i izbjeglica (CRPC) broj: ... od 14.10.2003. godine, kojom odlukom je odbijen zahtjev H. F. (korisnika predmetnog stana) za ponovno razmatranje Odluke CRPC, broj: ... od 22.01.2002. godine, u kojoj odluci, se, između ostalog, navodi odredba člana 6. Pravilnika kojom je propisano da zahtjev za potvrđivanje stanarskog prava može, pored ostalih podnijeti i lice koje se u skladu sa Zakonom o stambenim odnosima koji je bio na snazi u BiH 01.04.1992. godine, smatra članom porodičnog domaćinstva lica koje je nosilac stanarskog prava na određenom stanu 01.04.1992. godine, a da je u postupku koji je prethodio donošenju navedene Odluke CRPC, te na osnovu dokaza u spisu utvrđeno da je B. Z., u skladu sa članom 6. citiranog Zakona bila član porodičnog domaćinstva svoje S. N. (svoje bake), da je zahtjev za potvrđivanje stanarskog prava podnijelo ovlašteno lice i da joj pripada pravo na porat stana, pa je Komisija pravilno postupila kada joj je to pravo i potvrdila, *iz čega prizilazi da se radi o licu iz člana 3. stav 1. i 2. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima, tj. izbjeglom i raseljenom licu s pravom da se vrati u svoj „dom“.* Kada se imaju u vidu navedeni nesporni materijalni dokazi, zatim cijeneći iskaze saslušanih svjedoka M. J., K. M., J. M., Dž. Z., R. P., R. D., M. N., V. N., P. A., O. V., koji svjedoci su potvrdili zajednicu života podnositeljice zahtjeva T. (udato B.) Z. i njene bake, nositeljice stanarskog prava S. N. u predmetnom stanu, koje izjave su u skladu sa gore navedenim mnogobrojnim materijalnim dokazima,

sa kojom je imala zaključen i ugovor o doživotnom izdržavanju od 1982. godine, odnosno koji potvrđuju da je ista od 1983. godine, do udaje, a i poslije udaje 1988. godine, zatim kada je dobila i kćerku N., živjela u zajedničkom domaćinstvu kod svoje bake S. N. nosioca stanarskog prava na predmetnom stanu *Iskaze svjedoka H. D., M. A. i M. H., te J. S. i O. M., sud nije cijenio, obzirom da iz izjava navedenih svjedoka proizilazi da isti nemaju neposredna saznanja o tome da li je B. Z. živjela u predmetnom stanu, odnosno nisu ni poznavali B. Z., zatim nisu ni ulazili u predmetni stan, a svjedoci M. T. je poznavao T. Z. koja je stanovala sa roditeljima kao mala djevojčica, ali ne sjeća se kada se Z. udala, ali i da je nije viđao ni prije kada je studirala, a ni poslije te da Z. nije živjela sa mužem kod svojih roditelja*, te kao bitno istaknuo da ga je zvala neka žena i pitala da li zna gdje je Z. živjela i da je rekla ako izjavi da je živjela sa svojim roditeljima da će mu platiti, a on joj je rekao da ne treba s tim da se bavi, da nema smisla i da je ružno to što radi, zatim svjedoka K. A. koja je na adresi predmetnog stana živjela do decembra 1981. godine kada se udala, a da je o Z. da se udala, rodila dijete i sl. čula prilikom posjete kod svoje majke, a da majka nije nikada spominjala da su Z. i njen suprug živjeli u stanu sa bakom N. .. Nadalje iskaze svjedoka V.-H. Ž., B. A., Dž. H., A. A., Š. M., Č. F., Č. M., H. B., K. H. i K. E., O. Z., sud nije prihvatio jer su isti iskazi u suprotnosti sa gore navedenim materijalnim dokazima, pa tako svjedok O. Z. je znala da je baka imala kućnu pomoćnicu od 1986. godine, a da B. Z. nije poznavala i nikada je nije vidjela kod bake, ali je istovremeno znala da su oni svi napustili stan u aprilu 1992. godine, a prethodno je izjavila da je baka živjela sama u tom istom stanu, zatim svjedok K. H. je također izjavila da Z. nije živjela s bakom, ali je isto tako znala da je ista bila početkom rata jako uspaničena što je svjedok vidjela kada su bile zajedno u podrumu, da zna i Z. muža i da su imali dijete, zatim svjedoka V.-H. Ž. koja je izjavila da Z. nije poznavala, ali je istovremeno znala da je ista stanovala na drugoj adresi kod roditelja i tačno u kojoj ulici (ul. ...), a pri tome sjećala se da je sa bakinom kućnom pomoćnicim spremala zimmicu baš 1987. i 1988. godine, ali da joj nije poznato da li je Z. imala dijete, ali je istovremeno znala da je A., sin od N. T. ranjen i da je izmješten helikopterom, kao i svjedok K. E. koji je znao da Z. osim sporadičnih posjeta, nije vodila brigu o baki, ali je isto tako znao da je sredinom 1992. godine Z. napustila Sarajevo s mužem i djetetom, te svjedok B. A. koja je naplaćivala vodu na adresi oca supruga podnositeljice zahtjeva i da je često viđala Z. i Z. kada idu na posao i vraćaju se sa posla, a istovremeno joj nije bilo poznato da li se drugi sin (Z.) oženio prije rata i da ih je sve viđala u stanu kada je naplaćivala vodu, a iz spisa predmeta proizilazi da je brat supruga podnositeljice zahtjeva Z. B. i N. sklopili brak 02.04.1988. godine u Sarajevu, zatim svjedoka Dž. H. sa adrese ... koja je znala porodicu B., ali ih nije posjećivala, zna da se Z. oženio Z. ne zna kada, ali ih je prilično često viđala kao i sve stanare jer je stanovala u visokom prizemlju, svjedoka Č. M., sa adrese ... da porodicu T. poznaje kao komšije, ali nije ih posjećivala, a ni oni nju, ali istovremeno tvrdi da je Z. viđala dok je stanovala sa roditeljima do udaje, zatim svjedoka H. B. sa adrese ... koja nije posjećivala N. S., ali istovremeno zna da se njena unuka zove T. Z. iako je vidjela samo jednom i to u aprilu 1992. godine kada su se svi u haustoru skupili i dogovarali šta da rade jer je počeo rat. Iz iskaza navedenih svjedoka proizilazi da su isti, obzirom na adrese stanovanja svjedoka (... , ... ili ...) svjedočili na okolnost da je podnositeljica zahtjeva do udaje 1988. godine živjela kod roditelja i da su je tu često viđali, a nakon udaje živjela kod muževih roditelja (koji stan je dvosoban i gdje je već živio brat supruga podnositeljice zahtjeva Z., koji se evidentno oženio 1988. godine), a istovremeno imajući u vidu jednu nelogičnost, a to je da je baka podnositeljice zahtjeva S. N. živjela sama u dvosobnom stanu od 99 m²., a zatim i svjedoka A. A. (saslušana je kod kuće, a iz zapisnika proizilazi da je nepokretna najmanje 4 godine, odnosno, kako navodi, godinu dana poslije smrti muža u julu 1998. godine), koja je nastanjena na adresi ... da je poznavala S. N. jer je sa njom mijenjala stan, da nije ni kod koga odlazila u zgradi iz zdravstvenih razloga iz kojih je i mijenjala stan, te izjavila da B. Z. nije živjela sa S. N., ali je istovremeno izjavila da je bila pedijatar na Pedijatrijskoj klinici DZ „...“ da je povremeno svraćala kod N. i viđala kćerku od Z. koja nije imala potrebe za nekim pregledom obzirom da je bila zdravo dijete, osim što je imala strabizam, a to je već za okulistu....., a sve ovo imajući u vidu i rješenje Opštine Centar Mjesna zajednica C., broj: ... od 28.09.1982. godine iz kojeg jasno proizilazi da je T. Z. sa stanom u ul. ... određena za povjerenika – zamjenika povjerenika za evakuaciju stanovništva za ulice ... i ... u Mjesnoj zajednici C., ... i da je za tu svrhu zadužena posebnom opremom. Pored navedenog, tužiteljica je osporavala i da je B. Z. živjela i stanovala sa svojom bakom S. N., što je uslov iz člana 6. stav 2. Zakona o stambenim odnosima, da bi se korisnik stana, koji je naveden u tom članu, smatrao članom porodičnog domaćinstva. Član 6. stav 2. Zakona o stambenim odnosima ne sadrži odrednicu koliko treba da traje zajednica života, nego je diskreciono pravo suda da od slučaja do slučaja, ocijeni da li je postojala trajna zajednica, pri čemu se moraju uzeti u obzir sve relevantne činjenice koje ukazuju na postojanje takve zajednice. Član 21. stav 2. istog Zakona je otišao i dalje, a kada je zaključio da „unucima prapada pravo, da nakon smrti nosioca stanarskog prava, sa kojim su živjeli u porodičnom domaćinstvu, kao korisnici stana, nastave da koriste stan u smislu člana 21. stav 2. Zakona o stambenim odnosima“. Treba istaći, da se status B. Z., u odnosu na sporni stan utvrđuje i na osnovu drugih navedenih elemenata, a ne isključivo na osnovu ugovora o doživotnom izdržavanju. Shodno tome, ne smije se zanemariti stepen srodstva B. Z. i njene bake S. N. kao i

pravne okolnosti pod kojima je ugovor o doživotnom izdržavanju zaključen (ugovor zaključen i ovjeren dana 1982. godine), a iz kojeg proizilazi volja i želja njene bake da živi u zajednici sa svojom unukom B. Z. (da je ona primila svoju unuku T. Z. u svoj stan i da bi se ista o njoj kao starijoj i bolesnoj ženi, pogotovo od kako je izgubila muža Đ., brinula... do kraja njenog života, a tačkom V ugovora navedeno da u slučaju da neko od ugovarača želi da iz bilo koga zakonskog razloga raskine ovaj ugovor, to može učiniti na osnovu propisa ZON-a koji to predviđaju kao mogućnost), a koji ugovor evidentno nije nikada osporen. Nadalje, kada se imaju u vidu i navedene Odluke Komisije za imovinske zahtjeve raseljenih lica i izbjeglica od 14.10.2003. godine (kojom je odbijen zahtjev korisnika predmetnog stana H. F. za ponovno razmatranje Odluke Komisije CRPC od 22.01.2002. godine, u kojoj Komisija, između ostalog navodi, da u postupku koji je prethodio donošenju osporene odluke, na osnovu dokaza u spisu, utvrđeno je da je B. Z., u skladu sa članom 6. pomenutog Zakona, bila član porodičnog domaćinstva svoje bake S. N., da je zahtjev za potvrđivanje stanarskog prava podnijelo ovlašteno lice i da joj pripada pravo na povrat stana, pa je Komisija pravilno postupila kada joj je to pravo i potvrdila.

Imajući u vidu sve navedeno, neosnovani su prigovori tužitelja da je u dosadašnjim vođenim upravnim postupcima utvrđena odlučna pravno relevantna činjenica da tužiteljica – podnositeljica zahtjeva B. Z. nije faktički i stvarno živjela sa svojom sada umrlom bakom S. N., nosiocem stanarskog prava na predmetnom stanu, te da iz tih razloga B. Z. nije imala status člana porodičnog domaćinstva svoje bake, pa samim time ni pravni osnov za povrat predmetnog stana nakon smrti njene bake. Naime, iz odredaba člana 3. stav 1. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima, jasno proizilazi da nosilac stanarskog prava na stanu ili član njegovog porodičnog domaćinstva, što je utvrđeno članom 6. Zakona o preuzimanju Zakona o stambenim odnosima ima pravo na povrat u skladu sa Aneksom VII Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, koja lica se po samom Zakonu smatraju izbjeglim i raseljenim licima, u vezi sa pravom na povrat stana, budući da se ni oni zbog rata i ratnih zbivanja nisu mogli vratiti u svoje prijeratne domove, a to je pravo na „dom“ koje B. Z. pripada obzirom da je utvrđeno da je nosilac stanarskog prava na predmetnom stanu na dan 30.04.1991. godine bila S. N., a da je B. Z. bila član porodičnog domaćinstva svoje bake S. N. koja je i nakon udaje za B. Z., a zatim i rođenja kćerke N., nastavila živjeti sa svojom bakom u predmetnom stanu, a koja činjenica je po ocjeni ovog suda pouzdano utvrđena, jer se iz dokaza u spisu može izvesti siguran zaključak da je ona lice iz člana 6. Zakona o stambenim odnosima (Službeni list R BiH br. 14/84, 12/87 i 36/89), koji je preuzet Zakonom o preuzimanju Zakona o stambenim odnosima (Službene novine Federacije BiH br. 11/98, 38/98, 12/99 i 19/99), a koji Zakoni su saglasni Ustavu Bosne i Hercegovine i Evropskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, te posebno članu 8. Konvencije, te citiranom Aneksu VII Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, iz kojeg razloga su neosnovani i navodi tužbe kada tužiteljice ističe zabranu diskriminacije i odredbe o zabrani diskriminacije u članu 14. Evropske konvencije. U odnosu na navode iz tužbe da je osporeno rješenje doneseno bez održavanja javne rasprave i provođenja ispitnog postupka i bez pravilne i zakonite ocjene dokaza i pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja uz arbitrarno, proizvoljno i pogrešno utvrđenje odlučne činjenice i proizvoljnu i pogrešnu primjenu materijalnog zakona člana 140. i 141. ZUP-a, sud ističe da je u toku vođenja ovog upravnog postupka na nesumnjiv način utvrđeno da je tužiteljica, kao i njen suprug (koji je umro 2007. godine), uz prisustvo svoga punomoćnika učestvovali u svim dosadašnjim postupcima i to prilikom saslušanja svih mnogobrojnih predloženih svjedoka (što je utvrđeno u gore navedenim zapisnicima), zatim bili upućeni u svu mnogobrojnu navedenu materijalnu dokumentaciju. U vezi ovih tužbenih navoda također je utvrđeno da je svjedok M. T., koji je između ostalog, na raspravi izjavio: „da ga je zvala neka žena i pitala da li zna gdje je Z. živjela i da je rekla ako izjavi da je živjela sa svojim roditeljima da će mu platiti, a on joj je rekao da ne treba s tim da se bavi, da nema smisla i da je ružno to što radi“, a tužiteljica je to obrazložila na način da je u ul. ... išla od stana do stana da sazna da li je B. Z. stanovala kod svojih roditelja do udaje i da su joj svi potvrdili da je ona stanovala do udaje kod roditelja i kada je bila čak i u stanu neke Z. A., koja joj je rekla za M. T., za kojeg svjedoka je tužiteljica saznala broj iz imenika i zvala ga i to evidentno prije rasprave kod upravnog organa, što se ukazuje indikativnim u vezi tužiteljice, kada je mogla istom tom svjedoku postavljati pitanja kod prvostepenog organa, zatim je vrlo indikativno i to zatim da iz izjave svjedoka P. A. također prizilazi da je prije rasprave zvala gospođa koja stanuje u tom stanu i da je rekla da je medicinski radnik da radi u Domu zdravlja da su dobili taj stan od fakulteta, a svjedok je istoj izjavila da može odgovoriti samo ono što zna, a da priča neke nebuloze ne može, niti će to sebi dozvoliti, a zna da kada god je došla kod N. S. da je bila i Z., a ono što ne zna nema teorije da priča....

Nadalje valja napomenuti i to da su upravni organi u cilju boljeg razrješenja ove upravne stvari pribavili i izvod iz matične knjige vjenčanih Općine Centar Sarajevo od 04.03.2015. godine da su B. Z. (brat supruga podnositeljice zahtjeva) i N. sklopili brak 02.04.1988. godine u Sarajevu, pribavili uvjerenje MUP-a

Kantona Sarajevo, Odjeljenje za administraciju Centar od 03.03.2015. godine da B. V. (otac supruga podnositeljice zahtjeva) ima prijavljeno prebivalište na adresi ... od 14.07.1982. godine, kao i pribavili uvjerenja MUP-a Kantona Sarajevo od 03.03.2015. godine za B. Z. (brata supruga podnositeljice zahtjeva) o njegovom prebivalištu od 09.08.1982. do 26.06.1990. godine (C. ...), uvjerenja MUP-a Kantona Sarajevo od 09.03.2015. godine da V. B. (otac supruga podnositeljice zahtjeva), prilikom provođenja Popisa stanovništva u Općini C. S. ul. ... popisan u zajedničkom domaćinstvu sa B. B., dok je B. Z. (brat supruga podnositeljice zahtjeva) popisan u ul. ... u zajedničkom domaćinstvu sa B. N. i B. (Z.) I., kao i potvrde Kantonalnog stambenog fonda Sarajevo od 09.09.2015. godine da se B. Z. (brat supruga podnositeljice zahtjeva) i njegova supruga B. N. ne vode kao korisnici stana ni na jednom od stanova koji su evidentirani u stambenom fondu, s tim da nisu uzeta u obzir privremena rješenja o dodjeli napuštenih stanova, te nadalje izvršen uvid o uvjerenju o kretanju za supruga podnositeljice zahtjeva B. Z., prema kojem je prebivalište istog na adresi ... od 11.08.1982. godine (sklopio brak sa podnositeljicom zahtjeva 30.01.1988. godine u Sa.), te istodobno utvrđeno da je imenovani, kao ni podnositeljica zahtjeva B. Z. nisu upisani u Opći birački spisak za biračko mjesto ... za 1990. i 1992. godine kod navedene općine, a za adresu ...(uvjerenje Službe za opću upravu Općine Centar od 13.07.2012. godine), kao i da na osnovu Potvrde Sarajevostan Sarajevo, broj: ... od 02.04.2002. godine proizilazi da B. (V.) Z. (suprug podnositeljice zahtjeva ne posjeduje stanarsko pravo ni na jednom od stanova koji su evidentirani u stambenom fondu kod KJSP Sarajevostan. Iz svega navedenog proizilazi da prebivalište B. Z. (supruga podnositeljice zahtjeva) na adresi ... od 11.08.1982. godine je tuženi pravilno cijenio na način da potvrda prebivališta nije jedini validan dokaz gdje je živjela neka osoba, odnosno da se na osnovu prijave ne može izvesti sa sigurnošću zaključak da li je i u kojem periodu neko koristio neki stan kao svoj dom, obzirom da je predmetni zaključak izveden ocjenom svih dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, te i iz ostalih materijalnih dokaza gore navedenih, kao i iz iskaza saslušanih svjedoka da je B. Z., nakon sklapanja braka sa podnositeljicom zahtjeva Z. T. (sada B.), živio sa suprugom na adresi predmetnog stana gdje im se rodila i kćerka N., a da su se čak i navedeni telegrami za čestitanje u vezi rođenja njihove kćerke upućivali na adresu predmetnog stana.

Imajući u vidu sve istaknuto sud je utvrdio da su upravni organi u potpunosti postupili po presudi Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: ... od 02.02.2018. godine, izvršili ponovnu ocjenu svih izvedenih dokaza u dosadašnjim postupcima i to kako materijalnih tako i nematerijalnih u međusobnoj vezi i na osnovu rezultata cjeloukupnog ispitnog postupka, pravilno utvrdili stvarno činjenično stanje i primjenom odgovarajućih navedenih materijalnih propisa jasno obrazložili osporene odluke, primjenjujući relevantne odredbe materijalnog i procesnog prava, koje razloge prihvata i ovaj sud, pa se ukazuju neosnovani navodi tužbe kada ističe povrede odredaba člana 6. stav 1. člana 8. i člana 14. Evropske konvencije za zaštitu temeljnih ljudskih prava i sloboda, člana 1. Protokola br.1., člana 1. Protokola br. 12. uz Evropsku konvenciju, povrede člana 7. i 17. Opće deklaracije o ljudskim pravima, povrede člana 2.3. i 26. Pakta o građanskim i političkim pravima, Odjeljak II-o ljudskim pravima Ustava Federacije BiH i to članova 1., 2. stav 1. tačka c), d), e) i k) i člana 3. i 4., povrede odredaba Anexa VII Dejtonskog sporazuma za mir u BiH, te povrede člana I/2, člana II stav 2. i 3. tačke e) i k), člana II/4, II/5 i II/6 Ustava Bosne i Hercegovine, odnosno kada ističe da je tuženi rješenje temeljio na formalnom pozivanju da prvostepeni organ postupi po uputama posljednje donesene apsolutno nezakonite i neustavne presude Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: ... od 02.02.2018. godine, koja je donesena isključivo na štetu tužiteljice, a u korist B. Z. .

S obzirom na izloženo, sud je utvrdio da su osporeni upravni akt kao i prvostepeni akt zakoniti, te da tužbeni prigovori nisu mogli uticati na drugačije rješenje ovog upravnog spora, pa je iz iznijetih razloga, primjenom odredbe člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u izreci ove presude.

**Predsjednik vijeća
Sudija
Slavica Džaferović**

POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.